בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 44596-11-17 נופר לוי 2015 בע"מ ואח' נ' לאגו האגם כנסים ואירועים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: **נופר לוי 2015 בע"מ – נתבעת שכנגד 1**

נגד

הנתבעים:

1. לאגו האגם כנסים ואירועים בע"מ - תובעת שכנגד
2. אלה ר. רחל ובניה בע"מ
3. ראובן אלה החזקות בע"מ
4. ראובן חי אלה

נגד

הנתבעים שכנגד:

נופר לוי – נתבעת שכנגד 2
נועם לוי – נתבע שכנגד 3

<u>פסק דין</u>

לפני ביהמ"ש תביעה ותביעה שכנגד, בגין טענות הדדיות ביחס להסכם למתן שירותי עיצוב לאולמות, וכן בגין הסכם הלוואה.

כתב התביעה

1. ביום 20.11.17 הגישה התובעת כתב תביעה, בו טענה כי עוסקת בהפקת אירועים וכי ביום 16.2.15 נחתם בינה ובין הנתבעת 1 (להלן: "**לאגו**"), המפעילה ומנהלת אולמות אירועים, הסכם למתן שירותים באולמות לאגו (להלן: "**ההסכם**"). התובעת טענה שלאגו הפרה את התחייבויותיה נשוא ההסכם וכי יש לייחס ההפרות לנתבע 4 עצמו (להלן: "**ראובן**"), שהינו, המוציא והמביא בלאגו; דירקטור והלכה למעשה אוחז במניות לאגו באמצעות "**שרשור חברות**". עוד טענה שיש לייחס את אותם מעשים ומחדלים לנתבעות מס' 2 ומס' 3 (להלן: "**אלה בניה**" ו"**אלה החזקה**") הן בשל היותן בעלות מניות ו/או בעלות עניין בלאגו והן משום שמן הסתם משמשות הן ונועדו הן, אך ורק או בין השאר, כדי להרחיק ולמלט את ראובן מכל מעשה ו/או מחדל של לאגו.

2. התובעת עתרה בתביעתה לסעד של מתן חשבונות, וכן לחייב הנתבעים לשלם לה סך כספי כאמור בחוות דעת מומחה אשר תגיש ובתוספת הוצאות הנאמדות בסך של 600,000 ₪.

כתב הגנה

3. ביום 17.1.18 הגישו הנתבעים כתב הגנתם, בו טענו להעדר יריבות ביחס לנתבעים 2-4.

4. הנתבעים טענו, שהתובעת היא זו שדווקא הפרה באופן יסודי את התחייבויותיה על פי ההסכם למתן שירותי עיצוב בסך כולל מוערך של כ- 800,000 ₪. כמו כן, טענו כי החברה לא החזירה הלוואה שקיבלה כאשר יתרת ההלוואה לפירעון בצירוף ריבית על פי ההסכם ההלוואה שנחתם ביום 10.2.15 (להלן: "הסכם ההלוואה") עומדת על סך של 161,818 ₪ נכון למועד הגשת כתב ההגנה. עוד טענו כי עומדת להם זכות קיזוז על פי דין כלפי התובעת.

כתב תביעה שכנגד

5. ביום 17.1.18 ובמקביל להגשת כתב ההגנה, לאגו הגישה כתב תביעה שכנגד על סך של 961,818 ₪, כנגד התובעת וכן נגד נתבעים שכנגד 2 ו – 3 (להלן: "**נופר ונועם**"). לאגו חזרה על טענותיה בכתב ההגנה ביחס להעדר תשלום עמלות בסך כולל של 800,000 ₪ המגיעות לה מהתובעת ובגין ההלוואה שלא הוחזרה בסך של 161,818 ₪. גם לאגו עתרה לסעד של מתן חשבונות.

כתב תשובה לתביעה שכנגד

6. ביום 20.2.18 הגישו הנתבעים שכנגד כתב תשובה לתביעה שכנגד, בו נטען כי הסכם ההלוואה נחתם על ידי נועם בלבד. לטענת הנתבעים שכנגד, סכומי ההלוואה נפרעו. כמו כן, טענו לקיזוז כל יתרת חוב ההלוואה כנגד חוב לאגו בגין הפרת הוראות סעיף 9 להסכם והעלות הנוספת שהוסבה לתובעת. ביחס לטענות לעניין העמלות, הנתבעים שכנגד טענו שבהסכמת לאגו, התובעת שילמה ללאגו עמלה בשיעור של 10% בתוספת מע"מ בלבד.

הדיון הראשון

7. ביום 12.6.18 התקיים הדיון הראשון. ביהמ"ש הפנה לנופר ולנציגת לאגו שאלות. ביהמ"ש קצב מועדים לצדדים להגשת הערות ולהחלפת תצהירי גילוי מסמכים.

הגשת תצהירי עדות ראשית

8. ביום 13.9.18 ומכיוון שלא הוגשו בקשות מקדמיות, ביהמ"ש קבע כי מוצו ההליכים המקדמיים, והורה לצדדים להגיש ראיותיהם. שני הצדדים הגישו ראיות בכובעם כתובעים ביום 16.11.18, לאחר שביקשו וקיבלו ארכה, וראיות בכובעם כנתבעים, ביום 19.12.18.

הדיון השני

9. ביום 12.1.19 התקיים הדיון השני. ביהמ"ש קבע מועדים לשמיעת ראיות בשאלת ההפרה של ההסכם, קבע סדר שמיעת העדים וקצב זמני חקירתם.

הדיון השלישי

10. ביום 1.7.19 התקיים הדיון השלישי. התקיימה ישיבת שמיעת ראיות. נחקרו עדי קבוצת התובעת, נופר, גב' צופית רוקח (להלן: "**צופית**") ונועם.

הדיון הרביעי

11. ביום 2.7.19 התקיים הדיון הרביעי. נמשכה חקירת נועם. לאחר סיום עדותו, הודיע ב"כ קבוצת התובעת "**אלו עדי**". ראובן נחקר מטעם קבוצת לאגו.

הדיון החמישי

12. ביום 15.7.19 התקיים הדיון החמישי. נחקרו ה"ה אלי מאור (להלן: "**אלי**"), הדר קפוואנה (להלן: "**הדר**") ודנה שמאי (להלן: "**דנה**"). בסוף הדיון, ביהמ"ש הורה לצדדים להודיע אם מסכימים לסעד של מתן חשבונות, ככל שביהמ"ש ימנה מומחה לחשבונאות לצורך ביצוע התחשבנות כוללת בין הצדדים.

מינוי מומחית מטעם ביהמ"ש

13. ביום 3.9.19 ולאחר שהצדדים הסכימו למינוי מומחית לחשבונאות ולאחר שהצדדים הפקידו שכ"ט המומחית, ביהמ"ש מינה את רו"ח דפנה רביד ברזילי כמומחית מטעם ביהמ"ש לחשבונאות לבדוק יתרת ההתחשבנות בין הצדדים.

הגשת חוות דעת

14. ביום 7.5.20 הגישה המומחית מטעם ביהמ"ש את חוות דעתה לתיק ביהמ"ש.

הדיון השישי

15. ביום 23.6.20 התקיים הדיון השישי. התקיים דיון בבקשת הצדדים להרחבת המנדט של המומחית ובהודעה המומחית, לעניין השלמת חוות הדעת על ידי המומחית. ביהמ"ש נתן הוראות למומחית.

חוות דעת משלימה

16. ביום 15.2.21 הגישה המומחית את חוות דעתה החשבונאית המשלימה לתיק ביהמ"ש, וכן חוות דעת של מומחה כלכלי, מר אבנר גפני.

הדיון השביעי

17. ביום 18.3.21 התקיים הדיון השביעי. נקבע מועד לחקירת המומחית מטעם ביהמ"ש.

הדיון השמיני

18. ביום 21.4.21 התקיים הדיון השמיני. התקיימה חקירת המומחית מטעם ביהמ"ש ומר גפני.

הגשת סיכומים

19. ביום 18.7.21 ביהמ"ש קבע מועדים להגשת סיכומים. קבוצות התובעת ולאגו הגישו סיכומיהן כתובעים ביום 14.9. קבוצת לאגו הגישה סיכומיה כנתבעת ביום 10.10 וקבוצת התובעת ביום 11.10.

הדיון התשיעי

20. ביום 19.12.21 התקיים הדיון התשיעי שזומן על מנת ליתן מענה לשאלות ביהמ"ש.

דיון והכרעה

21. על ביהמ"ש להכריע בין טענות הדדיות להפרת ההסכם והסכמי ההלוואה ולקבוע בהתאם יתרת ההתחשבנות בין הצדדים.

ההסכם

22. התובעת טענה בכתב התביעה כי עוסקת בהפקת אירועים וכי לאגו בעלת עסק המנהל ומפעיל אולמות אירועים ברח' יוסף טומי לפיד 6 ראשון לציון והידועים בשם המסחרי "LAGO". אלה בניה מחזיקה במניותיה של לאגו. אלה החזקות מחזיקה במניותיה המונפקות של אלה בניה, ומהווה את הדירקטורית בה. ראובן הינו המוציא והמביא בכלל הנתבעות, בעל כלל מניותיה המונפקות של אלה החזקות ומהווה דירקטור בלאגו.

23. ביום 16.02.2015, או בסמוך לו, חתמו התובעת ולאגו על הסכם ולפיו, בין השאר:

א. "**נותנת השירותים (התובעת –ע.ה.) תהיה האחראית הבלעדית למתן השירותים באולמות וזאת במידה ולקוחות המזמין (לאגו – ע.ה.) יבקשו לרכוש חבילת עיצוב, מעבר לעיצוב הבסיסי הקיים אשר יסופק על ידה ללא תשלום כמפורט להלן**"

ב. "**נותנת השירותים תרכוש ותתקין על חשבונה הבלעדי את מלוא הציוד והאביזרים הנדרשים לעיצוב האולם זאת בהתאם ובכפוף להוראות המזמין כמפורט לעיל ולהלן.**"

24. התובעת טענה כי לנוכח מועד תחילת הפעלת האולמות, אשר בעת חתימת ההסכם הוערך כי יחול בסביבות חודש מאי 2015, ועל מנת לקיים את חיוביה נשוא ההסכם ובשל התחייבות לאגו למתן בלעדיות לתובעת באספקת שירותי עיצוב (ראו בסעיף 12 להסכם, אשר אף מצוטט בסעיף 6.ה. לכתב התביעה):

א. קלטה לשירותיה שני עובדים שכירים;

ב. רכשה שירותים שונים וציוד רב והוציאה הוצאות נחוצות שונות בסך הנאמד ב- 600,000 ₪ (קרן);

ג. פסקה מפרסום כלשהו של מתן שירותיה שלא באולמות ולכל פניה של מאן דהוא בבקשה כי תספק לו שירותי עיצוב ו/או תמציא לו הצעה למתן שירותי עיצוב, השיבה כי החל מחודש מאי 2015 לא יהא באפשרותה לספק שירותים כאמור, אלא באולמות לאגו בלבד.

25. קבוצת לאגו טענה בכתב ההגנה כי ההסכם עם התובעת שהיא חברה בבעלות מלאה של נופר, רעייתו של נועם, נועד לספק לנועם באמצעות החברה שבבעלות רעייתו, התובעת, הכנסות שוטפות ממתן שירותי עיצוב ללקוחות לאגו, בתנאים שסוכמו בין הצדדים, על חשבון רווחים עתידיים אפשריים מפעילות האולם.

26. דנה, חשבת לאגו, טענה בסעיף 12 לתצהירה כי בדקה נספח ה' לראיות התובעת ומצאה שרק סכום של כמאה אלף שבעים ₪ נוגע לאולמות לאגו.

הטענה של קבוצת נופר להפרות ההסכם ע"י קבוצת לאגו

27. התובעת טענה בכתב התביעה שמיד עם תחילת הפעלת לאגו את האולמות החלה האחרונה מפרה את התחייבויותיה נשוא ההסכם כמפורט להלן:

הטענה של קבוצת נופר להפרת הבלעדיות

28. התובעת טענה בכתב התביעה כי קבוצת לאגו הפרה את התחייבויותיה בהסכם למתן בלעדיות לתובעת בכל הנוגע לעיצוב האירועים באולמות לאגו, מיד עם חתימתו ובשלל הפרות וזאת, בין השאר, עת, עוד באירוע הראשון שנערך "**באולמות לאגו(!) לא כובדה**

אותה זכות חוזית לבלעדיות הנתונה לתובעת, ועת לא הושכר לה המחסן האמור בסעיף 9 להסכם."

29. קבוצת לאגו טענה בכתב ההגנה שהתובעת היא זו שהפרה מיד ובאופן יסודי את התחייבויותיה על פי ההסכם למתן שירותי עיצוב כדלקמן:

א. לא העמידה לטובת לאגו ולקוחותיה את שירותי העיצוב הנדרשים בשטחים הציבוריים וכן מפרט עיצוב בסיסי הכלול במחיר המנה, לטובת לקוחות לאגו המעוניינים בכך כפי שהתחייבה בסעיפים 7 ו - 18 להסכם, כך שלאגו, נאלצה לרכוש על חשבונה את הציוד הנדרש בעבור חבילת העיצוב הבסיסית שהוצעה ללקוחות ועבור עיצוב השטחים הציבוריים.

ב. סירבה להציע ללקוחות חבילות עיצוב זולות/אטרקטיביות להן התחייבה בסעיפים 8 ו-18 להסכם, משום שטענה כי "**לא כדאי לה לצאת מהבית**" עבור מתן שירותי עיצוב במחירי החבילות הנ"ל.

ג. סיכלה במכוון עסקאות למתן שירותי עיצוב עם לקוחות שהופנו אליה, על ידי הצגת מחירים גבוהים מדי שאינם מותאמים לתקציב רבים מהלקוחות ועל מנת שלא ליתן שירות באירועים של לקוחות שלא הקצו תקציב עיצוב מספיק לטעמה של התובעת ו/או לא השכילה להתקשר עם לקוחות אחרים שהופנו אליה בשל היעדר התאמה לדעת הלקוחות בענייני סגנון ועיצוב. לקוחות אלה חזרו אל לאגו בדרישה לעבוד עם מעצבים אחרים. עד למועד בו נתגלה ללאגו כי התובעת מפרה את ההסכם, הקפידה לאגו להפנות את לקוחותיה המעוניינים בשירותי עיצוב, לתובעת בלבד.

ד. גבתה כספים מלקוחות לאגו עליהם לא דיווחה, כפי חובתה, ללאגו.

30. עוד טענו, שעל פי סעיף 4 להסכם הותנתה זכות הבלעדיות של התובעת במילוי התחייבויותיה על פי ההסכם. לנוכח הפרות ההסכם הרבות ע"י התובעת, טענו, עמדה ללאגו הזכות להביא את ההסכם כולו לידי סיום ובוודאי לבטל את סעיף הבלעדיות.

31. עוד טענו, שלפנים משורת הדין, החליטה לאגו שלא להפסיק לחלוטין את ההתקשרות עם התובעת ולאפשר לה להציע את שירותי העיצוב שלה ללקוחות ביחד עם מספר מעצבים נוספים. יחס מתחשב זה נבע ממערכת היחסים המיוחדת בין ראובן ובין בעלה של מנהלת התובעת, נופר, הוא נועם, ובעטיו סוכם בתאום עם התובעת ובהסכמתה ובהסכמת בני הזוג נופר ונועם העומדים מאחוריה, על רשימה מצומצמת של מספר מעצבים נוספים שיעניקו שירותי עיצוב ללקוחות, שאינם מעוניינים בשירותיה של התובעת, או שהתובעת אינה מעוניינת לתת להם שירותי עיצוב במחיר אטרקטיבי.

32. עוד טענו, כי בהמשך, ועל מנת לסייע לתובעת ותוך תאום עמה, אף הציעה לאגו, במקום התובעת, חבילות עיצוב זולות ללקוחות המעוניינים בכך, על בסיס הציוד של התובעת, ללא מעורבות התובעת, על מנת להשיא לה רווחים גם מלקוחות אלה, ולא להפנותם למעצבים אחרים. הצדדים אף הגיעו לנוסח מוסכם של הסכם חדש המסדיר את המשך הפעילות בתנאים החדשים שנוצרו, אך חרף תזכורות חוזרות ונשנות והבטחות של נופר ונועם, לא נחתם על ידם ההסכם בפועל.

33. עוד טענו כי במהלך 2016 רכשו נופר ונועם לוי את אולם האירועים "**הבית הירוק**", מבלי לידע על כך את לאגו ובמקביל הלכו והתמעטו האירועים שעיצבה התובעת בלאגו. התובעת המשיכה לתת שירותי עיצוב ללקוחות עמם סגרה בעבר עסקת עיצוב, זאת עד חודש מאי 2017, עת ניתקה את הקשר עם לאגו ללא הודעה מוקדמת, בשל העתקת הפעילות של נופר לענייני "**הבית הירוק**".

גרסת לאגו לגבי מקור ההתחייבות למתן בלעדיות

34. ראובן טען בתצהירו כי עניין הבלעדיות לנופר עלה כתוצאה ממגעיו עם נועם לפני ההתקשרות ביניהם. ראובן הצהיר שלא היה לו ניסיון בתחום האירועים ולכן סיכם עם נועם שהיה בעל ניסיון רב בתחום כי הוא ייעץ לו בנושא וייהנה מחלק מהרווחים. ראובן הצהיר שהסתמך על תחשיב של נועם לעניין הרווח הצפי מהעיצוב (ראו סעיף 13 לתצהירו). דנה, החשבת של לאגו, חזרה על טענה זו בתצהירה.

נועם פועל באמצעות נופר בעת כריתת ההסכם

35. ראובן הצהיר מסעיף 15 שכדי להבטיח עמידה בתחשיב ולאפשר לנועם לקבל הכנסה בטרם יגיע שלב חלוקת הרווח לאחר החזר ההשקעה וריבית, סוכם שנועם יפעיל את העיצובים באמצעות נופר שכן נועם טען שיש לו קושי להקים חברה על שמו. כשנחקרה נופר, היא טענה בעמוד 10 בשורה 30 שרשויות המס ביקשו ממנה להקים חברה עקב גידול במחזורים בשנת 2013, דהיינו, כשנתיים לפני תחילת העבודה עם לאגו. אולם, בעמוד 11 בשורה 10 היא אישרה שלפי חתימת ההסכם עם לאגו עבדה כעוסקת מורשית.

"**ת: לא הייתה לי חברה, עבדתי כעוסק מורשה.**"

36. נופר אישרה בעמוד 12 בשורה 22 כי עו"ד של לאגו טיפל ברישום התובעת. אולם, טענה ששילמה לו באופן פרטי. התברר מדו"ח רשות התאגידים שבמועד בו חתמה על תצהירה, התובעת הייתה בבעלות נועם ומר אסף ברוביק.

37. נופר טענה כי נפגשה לפני חתימת ההסכם עם ראובן. בעמוד 16 משורה 3 נשאלה כלהלן:

"**כב' הש' הדר: את התכתבת עם מי שאת מכנה ראובן בדואר מקוון? החלפתם טיוטות?**

העדה, גב' לוי: לפני חתימת הזה?

כב' הש' הדר: כן.

העדה, גב' לוי: לא. זה הכול הועבר דרך נועם אבל אני ישבתי איתו הוא דיבר איתי הוא ביקש רמה מסוימת"

38. נופר אישרה שאין תיעוד לגבי פגישותיה עם ראובן לפני חתימת ההסכם.

39. ראובן הצהיר מסעיף 19 שנופר לא הייתה קשורה למו"מ שקדם לחתימת ההסכם וכי הסיכום היה מול נועם וכי מבחינתו "**נועם ונופר חד הם**". ראובן הצהיר בסעיף 21 שהתובעת הוקמה ע"י נופר במיוחד לצורך ההסכם. ראובן הצהיר בסעיף 22 שנופר הייתה אמורה לשרת כל לקוחות לאגו, אך העדיפה לטפל בלקוחות האמידים בלבד.

40. ראובן עמד בחקירתו בעמוד 22 משורה 19 על טענתו כי לא פגש נופר לפני חתימת ההסכם:

"**4 שנים אני מתנהל מול נועם לא במכתבים אלא בשיחות, בפגישות. מן הסתם לא ידעתי שהוא מקליט אותי וזה לא עלה בדעתי. לתביעה שלו צירף 2 הקלטות וכל ההקלטה מדברת על בלעדיות. בהקלטות זה בוודאי מופיע מפנה לתמלול ההקלטות בהן אני מתייחס לפניות של נופר בשיחות עם נועם. לא ישבתי עם גב' לוי אלא רק פעמיים. כשבית המשפט אומר לי שהוא זוכר שגב' לוי אמרה שנפגשנו פעמיים במלון דניאל אני אומר ממש לא ישבתי איתה לפני החוזה. אחרי החתימה על החוזה ישבתי איתה פעם אחת בלאגו לנסות לסדר את היחסים בינה להדר ופעם לאחר שנועם נעצר היא ביקשה ממני פגישה.**"

41. נופר אישרה בעדותה הקשר בין ההתקשרות בין ראובן ונועם להסכם עמה בעמוד 18 משורה 22 כלהלן:

"**בתחילה ישבו עם אלקי ג'קובס ישבו עם שחר גולדין ישבו עם מספר מעצבים זה רשום בתיק שלהם לדעתי. וההסכם בין ראובן לנועם היה שהרי נועם צריך לחיות ממשהו במשך זמן שותפות כי הרי ההסכם ביניהם היה שרק לאחר החזר השקעה נועם התחיל למשוך רווחים ולבינתיים הוא ישתכר ב-50 אלף שקלים בחודש. בא ראובן לנועם ואמר אתה יודע מה? אנחנו מחפשים מעצב במקום שאתה תיקח 50 אלף שקל בחודש וזה גם יעכב לנו את החזר ההשקעה אשתך היא מעצבת אולי ניקח אותה.**"

42. כעולה מהפרוטוקול, כשנופר הבינה בעמוד 19 שגרסה זו יוצרת קושי לעניין טענתה להתקשרות עצמאית, שאינה קשורה לנועם, עורך דינה ענה במקומה לשאלת ביהמ"ש בשורה 8 בעניין זה. רק לאחר שביהמ"ש העיר לעורך דינה כי אסור לו לענות במקום נופר, היא אישרה בשורה 10 שנועם ויתר על קבלת הסך של 50 אלף שקל ובתמורה נופר נבחרה כמעצבת וקיבלה כספים כמעצבת.

43. נופר תארה בסעיף 21 בשורה 4 כיצד דרשה מנועם לדאוג לקבלת הכנסה "**עד שתחזור ההשקעה**":

"**שהוא מקים אולם אירועים אני שואלת אותו נועם אוקי איך מתפרנסים? אתה מקים אולם 4 שנים אתה לא עובד, יש עוד איזה כמה שנים טובות עד שתחזור ההשקעה, איך אנחנו מתפרנסים בזמן הזה? אני לא יכולה לפרנס את הבית לבד. ואז אני יודעת שהוא אמור לקבל איקס כסף?**"

44. האמור לעיל, משתלב עם גרסת ראובן שהרקע לחתימת ההסכם, הייתה ההסכמה בינו ובין נועם בעניין הקמת העסק באולמות לאגו והרצון לשלם לנועם באמצעות התובעת.

45. נופר טענה בעמוד 20 בשורה 1 ש"**היו הסכמים בעל פה בין נועם לראובן, לא רק בזה בעוד הרבה דברים אחרים.**" קיומן של הסכמות בעל פה בין ראובן ובין נועם, שפעל גם בשם נופר, יאפשרו להבין במסגרת הדיון בטענות הצדדים להפרות הדדיות, את הפערים בין ההסכם ובין המציאות בפועל על פני תקופה ארוכה.

46. המסקנה היא שבין אם דובר על הכנסה של חמישים אלף ₪ לחודש, או הכנסה בסכום אחר, ההסכם נכרת כדי לאפשר לנועם ולנופר לקבל הכנסה מידית ולא להמתין מספר שנים עד שנועם יהיה זכאי לחלוקת רווחים מהמיזם.

הצדדים כרתו על דרך התנהגות הסכם חדש בחלוף מספר חודשים מתחילת פעילות האולמות

47. כפי שיפורט כעת, עם תחילת הפעילות, עלו טענות הדדיות בין הצדדים להפרת ההסכם, ודי מהר נכרת על דרך התנהגות הסכם חדש שהביא לרגיעה יחסית בקשר בין הצדדים.

48. ראובן חזר בתצהירו על הטענות בכתבי הטענות להפרת ההסכם ע"י נופר וטען שבהסכם הבלעדיות הותנתה במילוי התחייבויות התובעת. הדר, מנכ"לית לאגו ודנה, חשבת לאגו, חזרו בתצהיריהן על טענות אלה. הדר התייחסה לסירוב של נופר לתת מלוא השירותים שהתחייבה לספק ודנה העריכה בסעיף 6 שמהחישובים החלקיים שהעבירה אליה נופר, עולה שהיא חבה ללאגו "**מאות אלפי** ₪".

49. ראובן הצהיר בסעיף 30 כי כאשר נופר "**הרסה במכוון**" את המיזם שכן עמדה על "**מחירים מופרכים**" ובכך הקשתה על התקשרות עם לקוחות, הוא לא הסכים לכך. ראובן הצהיר בסעיף 34 כי שוחח רבות בעניין זה עם נועם שאף הבטיח להחליף את נופר בהתקשרות עם הלקוחות, אך התחמק ממילוי הבטחתו.

50. נופר אישרה בחקירתה מעמוד 23 לפרוטוקול קיום מספר תנאים להתחייבות לבלעדיות כלהלן:

נופר אישרה בשורה 23 כי שירותי העיצוב שהועמדו לרשות לקוחות לאגו כללו שלושה סוגים של עיצוב כלהלן:

"**אחד עיצוב בסיסי שהוא כלול במחיר המנה והדברים השונים,**"

"**שתיים חבילות עיצוב שהוא קצת יותר יוקרתי אבל הוא משהו ביניים**"

"**ויש עיצוב חייטות או העיצוב האקסקלוסיבי שהוא הרמה הגבוהה ביותר של עיצוב**".

51. נופר אישרה בעמוד 24 בשורה 8 כי התחייבה לספק העיצוב הבסיסי (להלן: "**התנאי הראשון**").

52. בשורה 17 (להלן: "**התנאי השני**") "**את צריכה להתקין על חשבונך מלוא הציוד והאביזרים הנדרשים לעיצוב האולם**"

53. בשורה 19 (להלן: "**התנאי השלישי**") "**את צריכה לעצב את השטחים הציבוריים**".

54. בשורה 21 (להלן: "**התנאי הרביעי**") לספק חבילות הבסיס.

55. בשורה 26 (להלן: "**התנאי החמישי**") "**לשבת עם אנשים שרוצים עיצוב יותר יוקרתי ולתפור להם ההצעה המתאימה. עכשיו דבר אחרון בנושא, לגבי החבילות עיצוב שהם חבילות הביניים את צריכה לתת חבילות עיצוב אטרקטיביות הגדרתם את זה כחבילות עיצוב אטרקטיביות.**"

56. בעמוד 25 בשורה 4 (להלן: "**התנאי השישי**") "**להעביר 20 אחוז מההכנסות שלך לחברה ואת צריכה להעביר דיווח מלא של כל מה שאת גובה מתחום העיצוב**".

57. הדר, בתו של ראובן ומנכ"לית לאגו, ומי שעמדה בפועל בקשר עם נופר, כפי שיפורט בהמשך, חזרה בתצהירה על טענות ראובן שנופר הפרה ההסכם כמפורט בכתבי הטענות מטעם לאגו. בסעיף 14 כללה רשימה של לקוחות שלאגו הפנתה לנופר, אך אלה לא הסכימו להתקשר עמה עקב מחיריה הגבוהים. הדר צרפה לתצהירה כנספח ה' עותק פניה של לאגו ללקוח מתחילת הפעילות בו לאגו מפנה הלקוח לנופר לצורך ביצוע העיצוב.

הבלעדיות אינה נאכפת על דעת נופר

58. בסעיף 15 הדר הצהירה כי החל מחודש נובמבר 2015 גובשה רשימת מעצבים נוספים בהסכמת נופר ונועם. בסעיף 16 מנתה שמות של לקוחות שהפנתה לנופר ובסעיף 17 שמות של לקוחות שהסתפקו בעיצוב הבסיסי ולכן לא נזקקו לשירותי מעצב כלל. בסעיף 18 הדר חזרה על גרסת ראובן שהאירוע הראשון, בניגוד לטענת נופר, הופק ע"י נועם, ללא מעורבות לאגו. לסעיף 18 צרפה מכתב מחודש יוני 2015, בסמוך לתחילת הפעילות, בו העבירה לנופר רשימת לקוחות וזאת כדי לשלול טענת נופר שלא קיבלה מלאגו הרשימה.

59. ראובן הצהיר בסעיף 37, שהקמת הרשימה של מעצבים נוספים לצד נופר, הייתה על דעת נועם, על מנת לתת ללקוחות אפשרות נוספת להתקשר עם מעצבים ככל שלא מסכימים להתקשר עם התובעת.

60. מנכ"ל לאגו, אלי, העיד בעמוד 24 משורה 12 שהקמת הרשימה של מעצבים נוספים הייתה בעקבות פגישה עם נופר לאחר שהגיע למסקנה שהגיעו מים עד נפש:

"כשבאמת הגיעו מים עד נפש, קראתי לנופר אליי למשרד, ואני זוכר היטב שהייתה לי שיחה עם נופר אצלי במשרד, שבה ביקשתי מנופר ליישר קו, כיוון שבלתי אפשרי להמשיך בצורה הזאת.

ש: תראה, אתה אומר "הגיעו מים עד נפש",

כב' הש' הדר: רק תסביר לי מה זה ליישר קו, מה?

העד, מר מאור: ליישר קו זה אומר שלהתיישר לפי ההסכם שיש לנופר. זה אומר שהיא צריכה לתת מענה לכל האורחים שמגיעים ורוצים לעשות אירועים בלאגו. ואני אומר שוב, זה היה אינטרס מאד גדול שלנו שיהיה לנו מעצב אחד שייתן מענה לכל הלקוחות.

כב' הש' הדר: אז הבנתי מה זה ליישר קו, אז לכאורה, אם היא לא מיישרת קו, אז צריך לנקוט בצעדים, נכון?

העד, מר מאור: כן.

כב' הש' הדר: אז לא אמורים לתעד בכתב את האזהרה הזו שניתנת לפי ביטול הסכם, שינוי הסכם?

העד, מר מאור: אם יורשה לי, השאלה נכונה, במקום, ההסכם לא נעשה ביני לבין נופר. אני ידעתי על קיומו, ידעתי שיש הסכם שנופר אמורה לעשות את כל האירועים, אבל אני לא זה שניהלתי משא ומתן עם נופר. אני יודע שדובר, ולכן אני חושב שבסופו דל דבר בעקבות ההתנהלות הזו, נעשתה פגישה עם נופר, ושם הוחלט למעשה, שיצטרפו מעצבים נוספים לבנק המעצבים שאנחנו מציעים ללקוחות שלנו. שזה היה כתוצאה מחוסר שביעות רצון שלנו מנופר שלא נתנה מענה לכל הלקוחות. ואז באמת, לא נעשה, מה שאתה אומר, לא נעשה שום אקט מבחינתי, לא נעשה שום אקט רשמי, אבל בשיחות שנעשו, הוחלט הוסכם שייכנסו עוד מעצבים לתמונה."

61. אלי עמד בעמוד 30 בשורה 25 על דעתו כי הקמת רשימת המעצבים הייתה על דעת נופר:

"העד, מר מאור: אחרי שראינו ש, הבנו, 2 הצדדים, שההסכם של הבלעדיות לא יכול להתקיים ואי אפשר לקיים אותו מכל הסיבות שציינו ופירטנו קודם, הוחלט והוסכם יחד עם נופר שאנחנו מרחיבים את ההסכם, במקום שהיא תהיה בלעדית, שיהיו 4 או 5 או 6 מעצבים מוסכמים על כולנו. נופר ידעה מזה, כולנו ידענו מזה, וזה מה שהצענו ללקוחות שהגיעו לסגור אירוע בלאגו."

62. אלי הסביר בעמוד 31 שהסיכום הושג בחודש נובמבר, דהיינו, לאחר שנופר שלחה את המכתב בחודש אוגוסט בו הלינה על הפרת ההסכם. אולם, אישר משורה 23 כי השינוי בעניין הבלעדיות היה עוד קודם לכן.

63. ביהמ"ש יימנה כעת הראיות המבססות המסקנה לגבי כריתת הסכם על דרך התנהגות.

המכתב של נופר נשלח חודשיים לאחר תחילת הפעילות ולאחריו אין פניה נוספת במשך כשנתיים

64. נופר הציגה מכתב מחודש אוגוסט 2015 לאלי, חודשיים לאחר תחילת הפעילות באולמות (לעניין מועד תחילת הפעילות –ראו סעיף 9א לתצהירה), בו היא מגוללת באריכות ובפרוט טענותיה. מהמכתב עולה ששני הצדדים מפרשים את ההסכם באופן שונה לעניין התעריף של נופר. לאגו מצפה למחירים נמוכים יותר מהתעריף המוצע ללקוחות. מתברר מעיון בהסכם שהצדדים לא מצאו לחדד ולהבהיר סוגיה חשובה זו מראש.

65. אלי אישר בעדותו בעמוד 26 קבלת המכתב ואישר בשורה 5 שלא ענה לו. הוא נימק זאת בכך שהוא "**בטוח שדיברתי איתה על זה, אני לא עניתי לה בכתב על המכתב הזה, את המכתב הזה, אני מניח שהוא הגיע אליי, אני לא זוכר שטיפלתי בו באופן שייר מולה. כיוון שהדר הייתה בקשר ישיר עם נופר, בקשר יום יומי ופחות אני, אני מניח שהדר היא זאת שטיפלה יחד עם נופר בנושא הזה, אבל בסופו של הסיפור הזה, היה ברור שאנחנו לא מקבלים מענה לה שצריך, וצריך למצוא פיתרון**"

66. הדר העידה בעמוד 56 משורה 21 שהיא טיפלה במכתב:

"**המכתב המדובר נשלח לאלי עם העתק לאבא שלי, זה היה באוגוסט. יש לציין שבכל תחילת הפעילות לא היו המון אירועים כפי שמצויר פה, היות וזה היה השקת האולם. היה לנו אירוע בשבוע, אירוע בשבועיים וכן האלה. אלי, כנוהל העבודה שלו, העביר את המכתב הזה ואת הטענות שלה לטיפול שלי. אני זימנתי את נופר אליי, והיא הבטיחה שהיא תעשה את מה שהיא הייתה צריכה לעשות. כלומר, להביא לנו תמונות שלה, עיצוב בסיסי, כלומר, להיות אטרקטיבית במחירים, על מנת שכל הלקוחות יוכלו לעשות איתנו את העיצוב. זה היה אינטרס שלנו בראש ובראשונה שנופר תעשה את העיצוב,**
היות ואנחנו מרוויחים ממנה והיות ו,"

67. נופר הלינה על כך שלאגו לא טענה בראיותיה כי הדר טיפלה במכתב. אולם, כפי שיוסבר בהמשך, המכתב אינו מסייע לנופר לגבי התקופה הארוכה של ההתקשרות לאחר שליחת המכתב.

מהמסרונים שנופר הגישה עולה שמחודש דצמבר 2015 ענין הבלעדיות אינו עולה בהתכתבות על בסיס שוטף בין נופר ובין הדר

68. לצד המכתב לאלי, חודשיים לאחר תחילת הפעילות, נופר הגישה חילופי מסרונים רבים בינה ובין הדר מהם עולה שנופר מודעת לכך שישנם מעצבים נוספים ב"**רשימה**" שעומדת לרשות הלקוחות. נופר מלינה בתחילת ההתכתבות במסרונים עם הדר על שמות מסוימים כגון שרלי.

69. הדר העידה בחקירתה בעמוד 39 לפרוטוקול בשורה 3 שנופר לא התנגדה לצרוף מעצבים, אלא לצרוף מעצבים מסוימים:

"**נכון. מנובמבר החלו דין ודברים בינינו על הרשימה שנופר הייתה בה, וכל הדיון היה סביב כמה מעצבים יהיו ברשימה, 2, 3. היא רצתה לומר שחיה לא תהיה ברשימה, ולא שרלי. כלומר, היה כמות מעצבים ואופי המעצבים ושמות המעצבים.**"

70. מהתכתובת עם הדר עולה, שחלק מהלקוחות מבקשים הוזלות, לרבות לעניין העיצוב ולכן כאשר נופר נפגשת עמם כדי לסכם מחיר העיצוב, הם לא מעוניינים להתקשר עמה.

71. הדר כותבת לנופר שמגבה אותה אל מול הלקוחות.

72. ככל שנופר ציפתה שלאגו לא תתקשר עם לקוחות שמעוניינים לקיים אירועים עם מעצב אחר, היה עליה לעמוד מיד על אכיפת ההסכם כפי פרשנותה את ההסכם.

73. אולם נופר, מסיבותיה, השלימה עם כך שישנם מעצבים נוספים שעומדים לרשות הלקוחות ולא פעלה לאכיפת ההסכם, או ביטולו, תוך דרישת פיצוי. זאת, למרות שידעה מיד לאחר תחילת הפעילות על כך שהבלעדיות אינה מתקיימת. תשובת נופר בחקירתה בעמוד 16 בשורה 15 לשאלה מדוע אין לה מסרונים ותכתובות מהתקופה הנוגעת לעניין מלמדים על הלך מחשבתה במועדים בו מצופה היה שתכין מסמכים שיתעדו הפרת הסכם הבלעדיות, לשיטתה:

"**אני לא חשבתי שאני אגיע לתביעה לכן לא כל דבר שמרתי, החלפתי גם 4 טלפונים מאז, גם לצערי הרבה מאוד דברי שעוזרים לי בתביעה כנגדם אין לי אותם אז ככה שבטח מ-2014 אין לי את כל התכתובות,**"

74. לא זו אף זו, נופר ממשיכה ההתקשרות עם לאגו עד אמצע שנת 2017, דהיינו, כשנתיים לאחר תחילת הפעילות, ומגישה תביעה זו בסוף שנת 2017. מעיון בתכתובת עם הדר עולה שבחודש מרץ 2016, תשעה חודשים לאחר תחילת הפעילות, ולאחר שהלינה בחודש אוגוסט 2015 על כך שלא זוכה לבלעדיות, היא מודה ביום 13.3.16 "**למשפחת לאגו על הפרחים וכמובן על היחס והאיחולים כייף להיות חלק. תמסרי תודה לכולם על העזרה, והפירגון בעירוע ביום חמישי, תודה תודה תודה**"".

75. ביום 1.4.16 נופר כותבת להדר "**אין עליך את אלופה כבר כבר ראיתי את עצמי לא ידנה בלילה ומשחזרת אירועים תודה תודה תודה !**".

76. לאחר מכן יש עשרות מסרונים בין נופר ובין הדר, המתעדים פעילות שוטפת לגבי אירועים שונים, ללא כל תלונה של נופר עד ולרבות מועד המסרון האחרון ביום 19.5.17. ביום 17.11.16, כשנה וחצי מאז תחילת הפעילות, היא אף מכנה את הדר ""**אהובה**" ו"**מאמי**" ומודה לה.

77. הדר הצהירה בסעיף 5 לתצהירה כי כמנכ"לית לאגו קיימה עם נופר קשר עבודה שוטף וכי מחלוקות שהיו, נפתרו ברוח טובה.

78. נופר נשאלה בעמוד 65 מדוע אין אזכור של טענתה להפרת הבלעדיות לאחר חודש דצמבר 2015. היא ענתה משורה 18:

"יכול להיות ש-, אני לא קראתי את כלל הווטסאפים עכשיו אבל שוב יכול להיות שאין משהון שנראה בווטסאפים אבל זה לא אומר שעזבתי את זה לרגע או לשנייה, היה לי עדין הרבה שיחות עם הדר והרבה ישיבות עם הדר אני לא רק מתכתבת בווטסאפים על מה שיש לי להגיד ועל מה שיש לי לומר, במקרה הנ"ל שאתה כן רואה התכתבות בווטסאפים ושכן אני רושמת לה שהם ריסקו אותי ולא נתנו לי יום אחד של בלעדיות שאני כן, שנייה תן לי לדבר,

כב' הש' הדר: אני חייב להסדיר ביניכם, שני משפטים ואת מסיימת. כן.

העדה, גב' לוי: אוקי, איפה שאני כן רושמת את זה אני רושמת לה כי היא נמצאת בחו"ל היא לא נמצאת שם אז אני רושמת לה שמהיום הם לא כיבדו את ההסכם שלי, בגלל שהיא גם רושמת לי פה שים לב יש לי הסכמים עם מעצבים אחרים אני לא יכולה. איזה הסכמים יש לך עם מעצבים אחרים?"

79. לא היה בתשובה של נופר מענה מניח הדעת מדוע בהתכתבות על בסיס יומיומי כמעט אין טענה להפרת הבלעדיות מחודש דצמבר 2015, או לטענה שלא קיבלה רשימת לקוחות.

80. כאשר נופר נשאלה בעמוד 62 האם נתנה הסכמתה לרשימת המעצבים היא ענתה משורה 8:

" אני ניהלתי את העסק ולא נועם, נועם לא ישב עם זוגות והוא לא ישב על עיצוב אני ישבתי על עיצוב, לא סוכם כזה דבר יש איזה שהוא, שוב כל הזמן הייתה השתלשלות של עניינים ביני לבין הדר שהיא אומרת לי תקשיבי עשיתי טעות בוכה, גם מתנצלת, גם יש הקלטה על התנצלות של הדר מתנצלת בפניי,"

81. ביהמ"ש קובע כי תוכן המסרונים תומך בגרסתה של לאגו, לפיה מחודש אוגוסט 2015 נופר לא העלתה במשך כשנתיים טענה נוספת בעניין הפרת הבלעדיות. אם היו לנופר מסמכים אחרים בעניין זה, הם לא הוצגו. גם אם היו מוצגים, היה קושי להציג תכתובת מקבילה בזמן שאינה עולה בקנה אחד עם תוכן התכתובת היומיומית. תוכן חילופי המסרונים בין נופר ובין הדר במשך כשנתיים מתאפיינים ברוח חיובית והדר מביאה לידי ביטוי רצון לשמור על עניינה של נופר ולכן ההתנצלות של הדר מתיישבת עם תוכן המסרונים.

נופר אישרה במסרון התקשרות עם מעצב נוסף

82. לא רק שמחודש דצמבר 2015 אין התייחסות במסרונים לעניין הבלעדיות, הדר הפנתה בעמוד 39 לחקירתה למסרון של נופר אליה מיום 3.12.15 בו נופר כתבה "**סוכם שנשארים 2 מעצבים ברשימה לדוגמה".**

83. כאן המקום לציין שחלק גדול מחקירת הדר התמקד בטענתה שנופר השתתפה בבחירת המעצבים ברשימה. טענה זו של לאגו לא עלתה בכתבי הטענות ולא הוכחה בראיות. ראו לדוגמא חקירתה בעמוד 71.

84. ביהמ"ש קובע שלא רק שנופר לא העלתה טענות בעניין הבלעדיות במשך כשנתיים, וכי תוכן המסרונים תומך בגרסת לאגו כי היחסים היו טובים, אלא שמתברר שנופר הסכימה בכתב לכך שלא תיהנה מבלעדיות.

עדות צופית להפרת הבלעדיות אינה מסייעת

85. מטעם נופר העידה, ללא הגשת תצהיר, צופית, מנהלת המשרד אצל לאגו ומי שעסקה במכירות. בעמוד 34 משורה 21 העידה בדבר הוראה לא לשתף פעולה עם נופר:

"**ת: באופן כללי האווירה הייתה קצת לא נעימה בלשון המעטה. הייתה אווירה לא נעימה כי כל הזמן אמרנו לנו ידענו זאת אומרת שנועם הוא הבעלים וראובן הבעלים ואחר כך זה ממש השתנה ממש תכף זה השתנה ואמרו ש-, הדר אמרה שנועם ממש לא הבעלים ולא נופר כמובן ויצר פשט אונס נפשי על כולנו על כל המשרד, עבדנו כולנו בחלל אחד וזה היה ממש ממש הרגשה מה זה לא טובה של כאילו מצד אחד נגיד נופר רוצה לדעת דברים ומצד שני אני לא יכולה לתת לה, עכשיו אני יודעת ממנה שהיא כן יכולה לקבל אינפורמציה ומצד שני הדר אומרת שבשום אופן לא לתת אינפורמציה אז זה היה כאילו, "**

86. צופית העידה בעמוד 35 משורה 13 כי ידעה שקיימת התחייבות כלפי נופר לבלעדיות, אך התחייבות זאת לא כובדה ובשורה 20 העידה "**שאמרו לנו להגיד שלא ואני הייתי מדפיסה כל פעם,**

כב' הש' הדר: רגע לא הבנתי מה זאת אומרת להגיד שלא?

העדה, גב' רוקח: להגיד שהיא לא בלעדית וכול הזמן הייתי מדפיסה טבלאות חדשות של עוד מעצבים."

87. וראו בעמוד 36 משורה 31:

"**שלא מראים להם ומקשים עליהם כל הזמן אם זה טלפונים שלא מעבירים ואם זה בקשות ואם זה לא להגיד להם למשל נופר הייתה באה ושואלת אותי שאלות, לא יכולתי לענות לה כי אני יודעת שאסור אז מצד אחד הדר אומרת שאסור מצד שני נופר רוצה לדעת וזה היה ממש מתסכל, אפילו היה בינינו וויכוח על זה לי ולנופר, לצערי.**"

88. צופית העידה בעמוד 38 בשורה 1 שלהבדיל מאי כיבוד ההתחייבות לבלעדיות כלפי נופר ודוד הצלם, ההתחייבות לבלעדיות לעמית מהבר, בעלה של הדר, כובדה באופן "**טוטאלי**".

89. צופית נשאלה בעמוד 36 אם ידוע לה אם נופר הפרה התחייבויותיה והיא ענתה בשלילה, אך התברר מתשובתה בשורה 18 שהידע בעניין זה אינו ממקור ראשון שכן עסקה באירועי הבוקר ולא באירועי הערב בהם עסקה נופר וכי מקור המידע שלה הוא ממי שעסקו באירועי הערב.

90. הדר טענה בעמוד 66 שעדות צופית אינה נכונה:

"**העדה, גב' קפוואנה: קודם כל, אני הייתי פה כשצופית עלתה להעיד, צופית הייתה מזכירה, ומה שהיא טענה זה שאני אמרתי אולי לא להעביר לנופר רשימת לידים. כלומר, רשימת לקוחות עם טלפונים, על מנת שנופר תיצור איתם קשר ותציע להם את שירותי העיצוב. זה לא נכון, כי יש גם הוכחה לה שאני העברתי את רשימת הלידים לנופר, פעם ראשונה. פעם שנייה, נופר במכתבה באוגוסט, לאלי רושמת, אני יכולה גם לצטט, ש"הדר העבירה לי רשימת לקוחות", כלומר, היא מודה. אומנם בחקירה שלה היא אומרת "הדר לא העבירה לי מעולם רשימה", אבל יש הוכחות לזה שכן העברתי לה, אז אולי אני העברתי לה שלא באמצעות המזכירה. זה היה הנקודה שם.**"

91. עדות צופית לא סייעה לנופר באופן שאולי ייחלה לו נופר. זאת, מכיוון שנופר ידעה בזמן אמת על הפרת ההתחייבות לבלעדיות, ולכן לא היה באישור צופית להתקיימות ההפרה כדי לסייע.

92. כמו כן, התברר מתשובותיה בעמוד 39 משורה 37 שצופית לא התבקשה ליתן תצהיר ע"י נופר ובכך נופר השיגה יתרון דיוני לא הוגן, כאשר לאגו לא ידעה מה יהיה תוכן עדותה מראש.

93. כמו כן, התברר מתשובותיה בחקירה הנגדית בעמוד 40 כי למרות שטענה בעדותה הראשית שיחסיה עם ראובן היו "**בסדר**", היא איימה עליו בהגשת תביעה וכועסת עליו וכי הודיעה ללאגו שעוזבת ולאחר מכן פוטרה.

94. אשר על כן, ביהמ"ש מתייחס בספקנות לתוכן עדותה של צופית. אולם, ממילא לגבי ליבת עדותה, אין מחלוקת שכן גם לאגו אישרה שלא הייתה לנופר בלעדיות מסוף שנת 2015 ולגבי התקופה שקדמה לכך צופית אישרה כי באותו פרק זמן לא עסקה במכירות.

נופר הסכימה לשינוי ההסכם לנוכח ראייתה את בעלה נועם כשותף בלאגו

95. נועם העיד שידע על הפרת ההתחייבות לבלעדיות כבר באירוע הראשון. ראו דבריו בעמוד 80 משורה 26:

"העד, מר לוי: באתי לראובן ואמרתי לו תשמע זה לא מה שסיכמנו, הוא אומר אי אפשר לתת בלעדיות השקענו מיליונים אנחנו לא יכולים אנחנו צריכים להכניס כל אירועים, אמרתי לתו אבל תשמע זה לא התוכנית תהיה פה בעיה, זה גם פוגע בלאגו כי זה ההכנסות של לאגו נפגעות. הוא אמר אין מה לעשות כרגע, אני לא יכול לתת בלעדיות.

כב' הש' הדר: אז הלכת לנופר ואמרת לה תשמעי זה מה יש?

העד, מר לוי: אמרתי לנופר יש לנו כרגע בעיה תשתדלי לסגור מה שאת יכולה כדי למזער נזקים."

96. ביהמ"ש קובע כי התנהלות נופר שמהווה השלמה בזמן אמת על פני תקופה ממושכת של כשנתיים עם האופן בו מפרשת לאגו ההתחייבות לבלעדיות, מתיישבת עם עובדה חשובה ומהותית שעולה ממכתבה לאלי, מתצהירה, ואף מעדות צופית לגבי השמועה שנועם הוא בעלים של לאגו. ביהמ"ש קובע כי מהתנהלות נופר עולה שמבחינתה, בעלה, נועם, היה בזמנים הנוגעים לעניין, שותף של ראובן. ראובן הכחיש הטענה להסכמה על שותפות בתצהירו, אך אישר בסעיף 5 כי נועם היה אמור ליהנות מחלק מרווחי האולם.

נופר ונועם פעלו כישות אחת וכך גם ראתה נופר פני הדברים בזמן אמת

97. נופר ניסתה בעדותה לחצוץ בין ההסכם והפרתו ובין נועם לרבות בעמוד 62 משורה 3:

"קודם כל אני חייבת שתעשו הפרדה בין נופר ונועם, אני אישות בפני עצמי אני ניהלתי את העסק הזה לאורך,"

98. אולם, הראיות שהובאו הציגו תמונה שונה.

99. כאמור לעיל, נועם פעל באמצעות נופר בעת כריתת ההסכם ויש קשר ברור בין כריתת ההסכם ובין ההסכם בין ראובן ובין נועם לעניין הפעלת אולמות לאגו. ביהמ"ש הגיע למסקנה כי מתן הבלעדיות לנופר עבור העיצובים נוצרה מכח הסכמה להעביר לנועם הכנסות מיד עם תחילת הפעילות, שעה שלכאורה נועם היה אמור להמתין לחלוקת הרווחים, עד לתום החזר ההשקעה של ראובן.

100. צופית העידה בעמוד 35 בשורה 26 כי אמרו במשרדי לאגו על נועם ונופר שיש להם עור של פיל שכן ידעו על הפגיעות בהם ולא פעלו על מנת לעמוד על זכויותיהם.

101. לעניין עירוב העסקים בין נופר ובין נועם, נופר אישרה בעמוד 23 בשורה 11 כי נועם קיבל באמצעותה הכנסות ממכבי תל אביב:

"נועם עבד עם מכבי תל אביב בשני אופנים אופן אחד היה שגם עשיתי להם עיצובים גם הקמתי אוהל בירושלים שהיה קשור להתאחדות לכדורגל ועשיתי שם עיצוב, לא כל מה שקשור למכבי תל אביב הוא משהו אחר."

102. גם נועם אישר זאת בעמוד 16:

"עשיתי להם שירותי עיצוב, בתחום הכדורגל אנו נותנים שירותי עיצוב ומחסומים. כשבית המשפט שואל אותי מי זה אנחנו אני אומר אני. שירותי עיצוב במתחם ה VIP למשל בירושלים, לנבחרת ישראל אנו בונים אוהל, סידורי פרחים, שטיחים. אותו דבר בבלומפילד אנו עושים עיצובים. הכוונה אני ונופר שעסקה בעיצוב ואני יותר במחסומים

ש. האם התשלומים כולם הלכו לנופר?

ת. כן"

נועם עצמו מעורב בקיום אירועים בהם נופר אינה המעצבת

103. דוגמא למורכבות של המצב שנוצר עקב קיומם של שני הסכמים זה לצד זה, אפשר למצוא בטענת נופר כי כבר בתחילת הפעילות לאגו הדירה אותה משירותי העיצוב. נופר העידה בעמוד 45 בשורה 22 כי נועם "**סגר**" אירועים אלה מהם לטענתה הודרה:

"תראה, בשאלתך אתה מנסה לערבב פה דברים אוקי? נועם מעולם לא היה יושב, נועם היה סוגר אירועים ומשם הם היו עוברים למי שהיה מטפל באירועים שהיה נותן ספקי עיצוב נותן ספקי תאורה, נותן ספרי בר,"

104. לא זו אף זו, לאגו טענה בעמוד 47 שנועם עצמו הפנה משפחת אטין למעצב אחר במסגרת מחיר פיקס ללא קשר למחיר מנה. נופר הכחישה טענה זו בעמוד 48. נועם הסביר ההשתלשלות בעמוד 81 משורה 26:

"יכול להיות שקראו לה לנה. הכרתי את המפיק והיא התנהלה מול נופר והייתי בטוח שהיא גם סגרה עם נופר פשוט הייתי מאוד עסוק בלקיים את ה אירוע ולארגן מלצרים ולארגן את כל מה שצריך. ואז פתאום הבנתי שנופר התקשרה אמרה לי לא סגרה איתי, אמרתי לה לא יכול להיות, איך, היא אמרה לא. אז התקשרתי למפיק הביא את הלקוחה אמרתי לו יורם איך זה יכול להיות וזה? הוא אומר תשמע יש לה הסכם אין לה בלעדיות. אני לא יכול, אמרתי לו תדבר איתה תגיד לה שיש בלעדיות וזה, הוא אמר לא רשום לה בהסכם שיש בלעדיות ואז ככה גילינו בעצם שאין בלעדיות."

105. נועם שילם במזומן עבור שירותי העיצוב לטיסונה והעביר דיווחים לגבי פעילות התובעת.

106. נועם העיד בעמוד 87 בשורה 14 כי שילם במזומן לדנה את העמלה עבור חלקה של לאגו באירוע של טיסונה. בעמוד 91 העיד שהעביר העמלה גם עבור אירועים נוספים במזומן לדנה, לבקשת ראובן ואף טען משורה 28 שלא ביקש קבלה. בעמוד 92 לא היה לו הסבר מדוע בטח בדנה למרות שטען כי ההסכם הופר מיד באירוע בראשון. הוא טען שאדון בשם פיליפ יעיד שהוא דובר אמת, אך פיליפ לא העיד.

107. בעמוד 15 בשורה 29 נועם אישר כי "**גם אני עשיתי כמה פעמים**" דיווחים לגבי פעילות התובעת.

108. בהמשך יפורט כיצד נועם ערב להסכם הלוואה בין התובעת ובין לאגו ולאחר מכן חותם על הסכם הלוואה בשם התובעת ומתקשר לצורך השכרה בשם התובעת.

נופר אישרה בכתב בזמן אמת כי מעבירה הדברים לנועם כדי שיסגור עם ראובן

109. ביום 6.12.15 נופר כתבה להדר "**אני העברתי את הדברים לנועם שיישב עם ראובן וייסגרו את הדברים**". נופר עומתה עם תוכן המסרון ובעמוד 65 משורה 1 השיבה כלהלן: "**בעלי לא סוגר אבל היה פה שוב העניין היה הרבה יותר מורכב מזה, כי אני מצד אחד הייתי מעצבת בלעדית מאוד מאוד ניסינו לא לערבב בין שני הדברים. הדר לא כל מה ש-, הדר הבטיחה דברים שלפני זה אבא שלה אמר לה ודיבר איתה ואמר לה לעשות ככה וכשהיא חוזרת ושוב לא מקיימת את הדברים אז אני אומרת אני מעבירה את הזה לנועם שידבר עם ראובן.**"

110. ביהמ"ש לא מצא בתשובה מענה מניח הדעת לגבי הטענה של לאגו כי אין לקבל את טענת נופר שאין לערב בינה ובין בעלה.

111. ביהמ"ש דוחה טענת התובעת בסעיף 7 לסיכומי תשובתה כי קבלת הטענה בעניין עירוב העסקים בין נופר ובין נועם הינה "**שוביניסטית**" כביכול. העובדה שנופר ונועם פעלו כיחידה כלכלית אחת אינה מצביעה על כפיפות כביכול של נופר לנועם ואף לא להפך, אלא על פעילות כישות כלכלית אחת.

112. לכן, ביהמ"ש קובע כי נופר ונועם פעלו כישות אחת וכך גם ראתה נופר פני הדברים בזמן אמת.

הוויתור של נופר על הבלעדיות לא היה חד צדדי

113. מסקנת ביהמ"ש בדבר כריתת הסכם על דרך התנהגות מתבססת גם על עובדה חשובה נוספת. הוויתור על הבלעדיות, לא היה ויתור חד צדדי. מנגד לאגו הסכימה להפחתת שיעור העמלה בחמישים אחוזים מעשרים אחוזים לעשרה אחוזים, וכן היעזרות לאגו במעצבים נוספים אפשרה לנופר להתמקד בלקוחות האמידים של לאגו שהסכימו לשלם לה על פי המחיר שדרשה, שעה שלאגו מקבלת הכנסות מהזמנות זולות בשיעור עמלה של עשרים אחוזים ע"י העסקת מעצבים אחרים, הכנסות שלנועם ונופר היה עניין בהגדלתן לנוכח זכותו של נועם לחלוק ברווחים.

לאגו הסכימה על דרך התנהגות להפחתת סכום העמלה שעל התובעת לשלם לפי ההסכם הכתוב

114. במסגרת סעיף 4.2.3 לחוו"ד שהכינה המומחית מטעם ביהמ"ש היא התייחסה למחלוקת לגבי שיעור העמלה המגיע מנופר ללאגו, כשנופר טוענת כי השיעור הינו 10%, למרות שלפי הסכם השירותים שיעור העמלה עומד על 20% כלהלן:

"**4.2.3.4 לנוחיות כבוד השופט, מוצג להלן התחשיב בשני טורים - לפי 20% עמלה ולפי 10%עמלה.**

4.2.4. החברה שילמה ללאגו בגין עמלות סך של כ- 95 אלפי ₪. יצוין כי סכום זה הינו תוצאה של העברת עמלה בשיעור של .10% התשלומים החלו בחודש 8/2016 ונפסקו בחודש 11/2016.

4.2.5. לאגו גבתה סך של כ- 74א' ₪ עבור עיצוב שביצעה החברה, אך לא העבירה לחברה את חלקה)כ- 67 א' ₪ לפי תחשיב של 10%או כ- 60 א' ₪ לפי תחשיב של (20%.

המומחית קבעה ביחס לעניין זה כך "**תגובתי לתגובות שני הצדדים (סעיפים 4.2.3.1 ו- 4.2.3.2)- המחלוקת לגבי שיעור העמלה הינה משפטית.**".

115. ראובן הצהיר בסעיף 36 לתצהירו כי בסמוך לתחילת הפעילות, מכיוון שלנועם לא הייתה הכנסה שוטפת ומצבו הקשה, הוא הסכים לכך שהתובעת תשלם "**בשלב הראשון.. למשך חודשי הרצה ראשונים**" עמלה בשיעור עשרה אחוז בלבד. ראובן הצהיר בסעיף 39 שלאחר תקופה נכבדה בה שילמה נופר עמלה בשיעור 10% "**וגם זאת באופן חלקי לאור דיווחים שקריים וחלקיים**" הוא לחץ על נועם להסדיר הנושא, ובהסכמתו, הוכנה טיוטא שאמורה הייתה להסדיר זאת. הוא הפנה למסרון בו נועם כתב לו ביום 18.12.16 כלהלן:

"**צהריים טובים דיברתי עם נופר היא תשלם 20% מהיום יש כמה אירועים שנסגרו שהיא חישבה לפי 10% תעביר רשימה ממש בודדים שתדע גם שאין לה בכלל עדיפות להפך..**"

116. ראובן הפנה למסרון תגובה בו עמד על כך שהשינוי יהיה החל מתחילת חודש דצמבר.

117. מכאן שעל פי גרסת ראובן, החוזה שונה בהסכמה לעניין גובה העמלה, בדיוק כפי שהחוזה שונה בהסכמה לעניין הבלעדיות, לפחות עד תחילת חודש דצמבר 2016.

118. דנה טענה בעמוד 82 בשורה 32 שחישבה סכום התביעה "**על 20 אחוז, כי ההסכם הוא על 20 אחוז, הם לא חתמו על ההסכם הנוסף, לא עברנו ל- 10 אחוז, אז מה אתה רוצה שאני אגיש?**" טענה זו אינה מתיישבת עם ההתכתבות בזמן אמת. לאגו לא רשאית מצד אחד לטעון שהסכם בכתב שונה על דרך התנהגות לעניין הבלעדיות, אך להיצמד לנוסח ההסכם לעניין שיעור העמלה.

119. דנה אישרה בעמוד 84 בשורה 25 כי עמדתה שאם נופר לא תחתום על הטיוטא יש לחייב אותה לפי עשרים אחוז, זו פרשנותה ולא הוראה שקיבלה מראובן.

120. כאמור לעיל, גם בסוגיה זו לנועם יש קשר ישיר. ראו דבריו בעמוד 80 משורה 11 כאשר הוא נשאל אם ביקש מראובן הפחתת שיעור העמלה:

"**לא מדויק. אנחנו בגלל מה שקרה שלא היה בלעדיות ולא היה בלעדיות מהיום הראשון אז אמרתי לראובן זה לא ההסכם, אי אפשר לשלם 20 אחוז שאין בלעדיות כי היא לא מסוגלת לסגור אירועים הרי יש אנשים שנכנסים מבחוץ חלקם משלמים עמלה חלקם אפילו לא משלמים עמלה היא לא יכולה להתמודד על זה שהיא יכולה לשלם 20 אחוז, בוא תן לה לפחות להכניס משהו אז ראובן אמר שהיא תשלם כרגע 10 אחוז.**"

121. התנהלות ראובן בעניין העמלה, משתלבת עם התנהלות נופר בעניין הבלעדיות. על אף ההסכם הכתוב, בפועל הוסכם על דרך התנהגות על התנהלות שונה ולפיה עד המועד בו ראובן דרש לקבל את מלוא העמלה, הוא הסכים לגביית עמלה מופחתת.

הויתור על בלעדיות אפשר לתובעת להתמקד בלקוחות שביקשו הזמנות יקרות

122. מהראיות שהובאו עלה שהוויתור על בלעדיות אפשר לתובעת להתמקד בלקוחות שביקשו הזמנות יקרות. לעניין זה ראו הדיון בהמשך בטענות לאגו להפרת ההסכם ע"י נופר ובדברי הדר בעמוד 43 משורה 27:

"**העדה, גב' קפוואנה: בעל פה. אני רק רוצה להדגיש את ההנחייה. עדיין אנחנו כאילו אמרנו, אני, וגם אחרי נובמבר, יש את זה גם בתצהיר שלי ואת כל הרשימות, עדיין אנחנו ניסינו לדחוף לנופר, לתת לנופר את רוב העבודה. אבל בגלל שנופר לא רצתה לתת יותר את הבלעדיות הזאת, כי זה לא היה לה כלכלי, כי היא לא רצתה לצאת מהבית וכי היא העדיפה שיהיו אנשים מסוג כזה, ש"יתחרו איתה" או שיתמנו אלטרנטיבה ומענה ללקוחות, חשוב לזכור שגם לנועם היה אינטרס**

שלאגו תחזיר כסף. עכשיו, אם נופר לא עושה את העיצוב, עדיף שנרוויח 20 אחוז עמלה מ, לצורך הדוגמה, חיה אלוני. אז "עדיף לי" לעשות הסכם עם חיה אלוני, כדי שאם לא מסתדר בין נופר לבין לקוח לעשות אירוע, עדיף לי שהוא לא ילך לכל מעצב פלוני, עדיף לי שהוא ילך לחיה, וככה לאגו תחזיר את ההשקעה שלה."

123. בעמוד 45 הדר הפנתה למסרון של נופר מיום 22.12.15 בו היא מלינה על כך שהלקוחות דורשים מחירים נמוכים:

"**בעמוד 3. היא כותבת: "הרבה יותר כואב לי מהעיצוב, זה שעושים מאיתנו צחוק. מהעיצוב וההפקה זה 15,000 ₪ רווח, עושים מאיתנו צחוק", כזה. זה כלום, לא להרוויח, שתביני ש- 15,000 ₪ ...**

זה כלום"

124. וראו בעמוד 51 משורה 8

"**תלוי, אם ב- 10 ₪ היא נותנת רק נר, ונניח, לדוגמה, ב- 25.06, שלומית הרוש, היה להם המון, המון פגישות ביניהם, ודקה לפני האירוע, נופר, אני זוכרת את זה כאילו זה היה אתמול, אמרה: "עזבי אותי מהם, שייקחו את מי שהם רוצים, ממש לא שווה לי לצאת מהבית", אולי כי, סליחה,**

ש: כן, כן, את ממשיכה.

ת: אני אשלים, כי אולי באירוע הספציפי הזה היא הייתה צריכה לתת, אני לא יודעת את הסכומים, אני לא אכנס לזה, אבל לצורך הדוגמה, ב- 60 ₪ לאדם, אבל הם ביקשו פרחים וורדים ולא יודעת מה, ופרחים יקרים, אז זה לא היה לה כלכלי. ואולי באירוע אחר ב- 10,000 ₪ היה לה לשים רק נר וזה כן היה לה כלכלי,".

הצדדים מתנהלים במשך תקופה ארוכה על פי ההסכם שנכרת על דרך התנהגות

125. נופר, תחת, לפעול לאכיפת ההסכם, כפרשנותה, באופן מלא לעניין הבלעדיות, אישרה בעמוד 42 משורה 15 כי מחודש ינואר 2017, כאשר הוצגה לפניה טיוטה של הסכם שמעגנת ביטול הבלעדיות, ועד אמצע שנת 2017, עת סיימה הקשר עם לאגו, לא לקחה אירועים נוספים ועשתה רק מה שסיכמה עם לקוחות לפני סוף שנת 2016. כמו כן, אישרה שלא העבירה דיווחים לגבי התקופה שהחלה בשנת 2017. כאן המקום לציין שראובן טען שבסוף שנת 2016, עמד על כך שנופר תשלם, מאותו מועד ואילך, עמלה בשיעור עשרים אחוז כדרישת ההסכם.

126. כאן המקום לציין שגרסת נופר לגבי עמידתה על הבלעדיות אינה זוכה לגיבוי בכתב בזמן אמת ע"י נועם. לעניין זה ראו בהמשך (בדיון בעניין גובה העמלה) תוכן המסרון ששלח

נועם לראובן בחודש דצמבר 2016 בו הוא מודיע על הסכמה להגדלת שיעור העמלה שתשלם התובעת ללא התניית ההסכמה באכיפת הבלעדיות.

127. כמו כן, ראו מסרון מנועם לראובן מיום 29.9.17 בו הוא מודה לראובן על "**העזרה והיושר שלך**".

128. בסיכומי תשובתה, התובעת טוענת בסעיף 9 כי אין זה הגיוני כי נופר תסכים עבור "**נזיד עדשים**" לוותר על מיליונים. אולם, כאמור לעיל, הפחתת העמלה היא רק חלק מהשיקולים. כמו כן, הפחתת העמלה הייתה בשיעור של 50% ושוויה על פי תחשיב המומחית מטעם ביהמ"ש מאות אלפי ₪. לא פחות חשוב, אם התובעת הפסידה מיליונים כביכול, מדוע המתינה עד סוף שנת 2017 כדי לטעון זאת בדיעבד לראשונה. אם לא די בכך, היא לא הצליחה להוכיח זאת והיא גם לא תבעה מיליונים, אלא 600,000 ₪ בלבד. היא גם לא תיקנה תביעתה לאחר הגשת חוות דעת המומחית.

הטענה של נופר כי הסכימה להפרה כי לא הייתה לה ברירה אינה מתיישבת עם אורך התקופה בה לא עמדה זכויותיה

129. ביהמ"ש תהה בחקירת נופר בעמוד 48 בשורה 30: "**רגע אבל אני פה לא מבין משהו, אם יש לך הסכם בלעדיות, אז למה הסכמת לתת את שירותי החופה אם את יודעת שיש מעצב אחר, לשיטתך הפרו את ההסכם איתך?**

העדה, גב' לוי: לא הייתה לי ברירה זה כבר אתה יודע יותר סיפור בהרחבה על כל ההפרה פה,

כב' הש' הדר: זה ממש בהתחלה, זה שלושת האירועים הראשונים אני הבנתי.

עו"ד גלבוע: לפני האירוע הראשון.

העדה, גב' לוי: זה האירוע הראשון.

כב' הש' הדר: אז איך לא הייתה לך ברירה, אם זה אירוע ראשון?

העדה, גב' לוי: כי הם אמרו לי זה אירוע ראשון, לכן גם לא הלכתי ותבעתי מיד שבועיים אחר כך הם אמרו לי זה אירוע ראשון אנחנו בהקמה זה לא יקרה יותר, כל חודש היינו יושבים והייתי שומעת את אותם דברים וזה לא יקרה יותר ואנחנו רוצים לעבוד ביחד ויש את השלבים של ההקמה זה לוקח קצת זמן,"

130. ראו גם בעמוד 63 משורה 1:

"**העדה, גב' לוי: אני נמצאת במצב שאני מרוסקת, בעלי לא מרוויח שקל כי זה אמור להיות הרווח שלנו יש לי ארבעה ילדים בבית יש לי ציוד שכבר קניתי יש לי הלוואת בנק,**

עו"ד דניאלי: לאט לאט.

העדה, גב' לוי: יש לי מחסן שאני משלמת וצריכה לשלם יש לי עובדים שאני מחזיקה צריכה להביא אוכל הביתה אין לי את היכולות לקום ישר לשבור את הכלים וללכת למשפט שלוש שנים או ארבע שנים אני מנסה ליישב כמה שאפשר ומנסה להאמין להם שכן הנה בואי רק את זה נעשה ככה זה התחלה טעינו בוא לא נחזור אחורה, גם רושמת את זה במכתב שלי ב-2015 באוגוסט מול אלי מאור ומול ראובן שאני מנסה,"

131. מכאן שנופר ידעה על האירועים שנועם סגר כבר בתחילת הפעילות מהם לטענתה הודרה. אולם, למרות טענתה שהייתה "**מרוסקת**", ועל אף שהיא מדגישה בסעיף 10 לסיכומיה כי הדר מדווחת לה על חתימה עם מעצבים אחרים, פרט למכתב ששלחה לאלי בחודש אוגוסט בשנת 2015, והקלטה של התנצלות הדר, היא לא מלינה על הדרתה, והפרת ההתחייבות כלפיה (ראו עדותה בעמוד 63 בשורה 16) עד סיום ההתקשרות בחודש מאי בשנת 2017 ולא פועלת לאכיפה של ההתחייבות כלפיה, אלא אך ורק כאשר נועם מגיש תביעה נגד ראובן.

132. לא זו אף זו, נופר אישרה בכתב העסקת מעצבים נוספים במסרון ששלחה ביום 3.12.15 כאשר כתבה שכך "**סוכם**". בעמוד 64 טענה שגם התחייבות על פי הסיכום לצמצם הרשימה לשני מעצבים לא קוימה.

133. כמו כן, נופר טענה בעמוד 50 משורה 13 שהדר הכחישה באוזניה שמגיעה לה בלעדיות:

"**לא. אני חייבת לציין בעניין הזה שכן הועברה אליי רשימה אחת אבל כשאני ישבתי והתקשרתי לאנשים הם כבר אמרו לי שהם סגרו עם מעצב אחר והם לא שמעו בכלל על בלעדיות הם לא יודעים מה זה ואז התקשרתי להדר והיא אמרה לי מעולם לא היית בלעדית בלאגו ולא תהיי.**"

134. אילולי מעורבות נועם כשותף, בעיניה של נופר, בלאגו, מצופה היה שהודעת הדר תוזכר במסרונים הרבים שהוחלפו בין נופר ובין הדר וכן כי שיחה זו תוביל למכתב התראה ולאחר מכן לתביעה, אך לא כך נהגה נופר.

135. נופר טענה כי התעללו בה וכאשר ביהמ"ש ביקש בעמוד 58 לקבוע מתי חל המשבר ביחסים ענתה בשורה 14: "**היה כל הזמן משברים ביחסים רק ניסו למשוך אותי.**" אולם, ההתעללות והמשברים לא באו לידי ביטי במסרונים שהוחלפו באופן יומיומי. להפך, הם מלמדים על יחסים טובים.

136. התובעת טענה בכתב התביעה כי התנהלות לאגו וראובן הביאו אותה, ובתוך כך את נופר ואת משפחתה, לעברי פי-פחת ולמצב כלכלי קשה ואף את זאת היא הבהירה, באמצעות נופר, ללאגו, לראובן ולמי מטעמם. ברם, טענה, גם הבהרות אלה נפלו על אוזניים ערלות ולא הביאו את לאגו ואת ראובן לשנות מדרכם ולקיים את התחייבויותיה החוזיות של לאגו כלפי התובעת.

137. נופר הייתה ערה לפער הניכר בין חומרת תלונותיה בכתב התביעה ובין תוכן המסרונים והעדר פעולה שלה לאכיפת הבלעדיות. לכן טענה בסעיף 23 לתצהירה כי הלכה "**על ביצים**" ו"**שמרתי בבטן**" (ראו גם עדותה בעמוד 62 בשורה 21). אם מצבה של נופר היה כה קשה כטענתה בכתב התביעה, או "**בלתי נסבל**" כטענתה בסעיף 28 לתצהירה, תוכן ההתכתבות הענפה בזמן אמת, לא תואם טענה זו.

138. נופר טענה בעמוד 60 כי כאשר שלחה בחודש אוגוסט המכתב לאלי, חודשיים לאחר תחילת הפעילות, לא רצתה להגיע לתביעה. אולם, התביעה הוגשה רק בסוף שנת 2017 בצוותא חדא עם תביעת נועם.

הטענה להסכמות זמניות

139. שני הצדדים ניסו לתרץ את התנהגותם כ"**סיכום זמני**" (ראו סעיף 9 לסיכומי התובעת) וטענת ראובן לגבי הפחתת העמלה באופן זמני כביכול. אולם, לבסוף חלפו כשנתיים, ללא הגשת מכתב התראה או תביעה, או כל תלונה נוספת בכתב.

140. להתנהלות זאת, אין הסבר הגיוני, אלא אם כן, היא קשורה, לראייתה של נופר, את בעלה, כשותף בלאגו ולכריתת הסכם חדש על דרך התנהגות, כאשר לכל צד יש טובת הנאה משינוי ההסכם ולראיית ראובן את נופר ונועם כישות כלכלית אחת.

141. הצדדים הקדישו חלק ניכר מסיכומיהם, כדי להצביע על סתירות אצל הצד השני, תוך עריכת השוואות דקדקניות בין גרסאות שונות (ראו לדוגמא בסעיף 17 לסיכומי התובעת ובסעיף 18 לסיכומי לאגו), ובעניין זה ביהמ"ש קובע כי שניהם הצליחו. זאת, משום שכל צד ניסה בדיעבד להתעלם מהסכמתו בזמן אמת על דרך התנהגות ולהתבסס בדיעבד על הפרות של הצד השני של ההסכם הכתוב. לכן, ההתבססות של התובעת על פסק דין בע"א 765/18 **חיון נ' אלעד** ואח' (בסעיף 13 לסיכומי תשובתה) לעניין משמעות של סתירות בגרסאות, פועלת גם לחובתה.

יישום הפסיקה לעניין שינוי הסכם בכתב על דרך התנהגות

142. ברע"א 3961/10 המוסד לביטוח לאומי נ' סהר חברה לתביעות בע"מ בשם מגדל חברה לביטוח בע"מ נקבע כי מוטל נטל כבד על הטוען לשינוי, ראו למשל: **ע"א 4956/90 פזגז חברה לשיווק בע"מ נ' גזית הדרום בע"מ, פ"ד מו(4) 35, 40-41 (1992); ע"א 901/90 נחמיאס נ' קולומביה סחר ותעשיה בע"מ, פ"ד מז(1) 252, 259-260 (1993); ע"א 10258/06 Bielloni Castello SpA נ' גלובל רוטו שקע (1983) בע"מ, פס' ל"ג לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין ([פורסם בנבו], 8.7.2009)).**

143. ביהמ"ש קובע כי לאגו עמדה בנטל כבד זה לעניין הסכמת התובעת לחרוג מההסכם הכתוב, לנוכח הראיות הרבות שמשתלבות זו בזו, ולכן מוסיף וקובע כי זמן קצר לאחר שנופר הלינה בחודש אוגוסט 2015 על הפרת ההסכם, הושגו הסכמות ששירתו עניינם של שני הצדדים והם פעלו על פיהן במשך פרק זמן ארוך.

144. נופר השלימה בהתנהגותה עם קיום מעצבים נוספים בגלל מעמדו של נועם בלאגו ועקב האפשרות להתמקד בלקוחות אמידים ולשלם עמלה מופחתת. לאגו העלימה עין מדיווחים, תשלומים ושירותים, חסרים כביכול, להם טענה בדיעבד, הסכימה להפחית העמלה ולא דרשה פירעון ההלוואה, עובר להגשת התביעה, על אף חלוף המועד לפירעון בחודש ספטמבר 2016. מכאן שהצדדים כרתו על דרך התנהגות הסכם שונה ששרת עניינם בזמן אמת.

הטיוטה של ההסכם החדש אמורה הייתה לעגן שינוי ההסכם על דרך התנהגות

145. נופר צרפה לראיותיה כנספח ט', טיוטה של הסכם שאמור היה לבוא במקום ההסכם, שלטענתה סירבה לחתום עליו. נופר ראתה בכך ראיה לכך שראובן ניסה "**לצמצם**" את סיכוני ההפרה היסודית. נופר העידה בעמוד 66 בשורה 22 כי הופתעה לקבל הטיוטה מהדר וכי "**אף אחד לא דיבר איתי על הסכם כזה.**" בעמוד 67 בשורה 6 טענה ש"**לא יודעת אם הוא** (נועם – ע.ה.) **ניהל או לא ניהל משא ומתן**" בעניין הטיוטה.

146. בעמוד 77 בשורה 3 נועם אישר גרסת נופר שלא סיפר לה על הטיוטה, אך גם אישר שהיה לו שיג ושיח עם ראובן לגבי הכנת הטיוטה:

"**לא סיפרתי לנופר על ההתנהלות שלי עם ראובן בהסכם השני ואז היא גילתה את זה במשרדים עוד לפני שהספקתי להודיע לה, היא מהר אמרה לי אני לא מוכנה בשום אופן הוא מנסה להוציא אותנו בכלל מהמקום מהבלעדיות ומהכול, אנחנו אין לנו מה לעשות כל הכסף שלנו פה כל הציודים הכול הכול. אז בטוח הזה ניסיתי לתמרן בין נופר לבין ראובן.**"

147. נועם אישר בעמוד 16 לפרוטוקול בשורה 27 כי יידע את נופר על השיחות עם ראובן לפני שהוצגה לפניה הטיוטה. גרסה זו, בהמשך חקירתו, לא תואמת הגרסה הראשונה לפיה לא סיפר לנופר על ההתנהלות עם ראובן.

148. נועם עומת בעמוד 78 עם תוכן מסרון ששלח לראובן ביום 21.2.17 בו ענה למסרון של ראובן שהלין על כך שנופר טרם חתמה על הטיוטה ובו כתב "**יטופל**". נועם הסביר בשורה 23 כי תמרן בין ראובן ובין נופר. ביהמ"ש תהה בעמוד 79 "**אם אני מר אלה, אני לא עלול להגיע למסקנה שבעצם יש לי ישות אחת שזה זוג נשוי שאני מגיע לסיכומים כלליים כוללים עם נועם לוי ואז לכאורה אני במידה מסוימת מופתע שחלק מאותה ישות אומר אני עצמאי ומה שאתה מסכם עם נועם לוי לא מקובל עליי. זה לא עלול שאני שם את עצמי נגיד לצורך העניין כרגע בנקודת זווית של אלה, להגיע למסקנה כזאת?**"

149. נועם לא נתן תחילה מענה לשאלה זו. כשביהמ"ש העיר לו על כך, הוא אישר משורה 29 שראובן קיבל מסרים סותרים כי הוא היה "**במצב מאוד לא פשוט ומאוד מורכב, פעם ראשונה בחיים שלא יכלתי לפרנס. ונופר נלחמה כדי לפרנס ולא מצאתי שום דרך להגיע עם ראובן לזה שאני אוכל לפרנס את המשפחה. הדבר היחיד שהוא רצה זה שהיא תוותר על הבלעדיות. בסיטואציה הזאתי לא היה פשוט להגיע לדברים גם לא לי כי זה מאוד מאוד קשה אתה יודע אני מצד אחד בא ואומר לה תקשיבי תוותרי על זה אבל היא אומרת ממה נחייה?**"

150. נועם אף אישר בעמוד 82 משורה 19 כי הסכים לכך שנופר תפסיק לשלם עמלה מופחתת:

"**אז אמרתי, אין לי את הווטסאפ הזה מולי כרגע אמרתי שאנחנו ניסינו ב כול צורה ודרך להגיע למצב שהדבר הזה של העיצוב שנקרא נופר ולאגו יגיע למסלול שהוא מתקיים שההסכם הזה מתקיים. אז ראובן לצד זה הבטיח שיהיה העדפה והיא תקבל יתרון והיא תקבל העדפה ואני לצד חומות כבדים נאלצתי להסכים ל-20 אחוז. ולקדם את זה....**

אני הסכמתי בתנאי שזה ילווה לא בבלעדיות אבל בסוג של יהיה עוד מעצב אבל נופר תקבל עדיפות מאוד ברורה."

151. מכאן שנופר ידעה שנועם היה מעורב בהכנת הטיוטה. אם נופר ראתה בהתנהלות לאגו הפרה יסודית בזמן אמת, התנהלותה בפועל בזמן אמת, אינה תואמת עמדה זו. ראובן

הצהיר מסעיף 42 שהטיוטה עיגנה הסכמות שהתקיימו בפועל. לנוכח התנהלות נופר ונועם בזמן אמת, עמדת ראובן, היא שמתיישבת עם העובדות.

152. דנה העידה בעמוד 84 כי דיברה עם נועם בעניין חתימה על הטיוטה אך הוא לא עמד בהבטחתו להחתים נופר:

"ת: **אני ניגשתי לנופר במזכירות שלנו בלאגו, נתתי לה את ההסכם, וזה היה אחרי שדיברתי עם נועם כמה פעמים הוא אמר 'אני אבוא, אני אחתום, אני אקח את המסמך, אני אתן לה להחתים', הוא לא הגיע לקחת את ההסכם, במקרה נופר הגיעה אלינו ללאגו, ישבה שם, נתתי לה ביד את ההסכם, והיא אמרה 'אני אקרא, אני אחתום, אחזיר', ועד היום הוא לא חזר.**"

153. אשר על כן, ביהמ"ש קובע כי הטיוטה של ההסכם החדש שלא נחתמה, נועדה, כגרסת לאגו, על דעת נועם, לעגן בכתב ההסכם שנכרת על דרך התנהגות בין התובעת ובין לאגו, מיד ובסמוך לתחילת הפעילות.

נועם ביקש בכתב מראובן להוציא נופר

154. לא רק שיש קשר הדוק בין כריתת ההסכם ובין ההסכם בין ראובן ונועם לגבי הפעלת האולמות, לנועם יש חלק מרכזי בשלב בו הקשר בין לאגו ובין נופר מתערער סופית. התברר שהוא עצמו ביקש להוציא את נופר מהפעילות בלאגו. לעניין זה ראו תמליל שיחה בין נועם וראובן **ת/נועם/1** בו נועם מציע לראובן "**לנקות את נופר, לא בגלל שהם לא טובים או לא זה, לא יכול להיות ש.. כאילו עובד אצל חבר**". נופר טענה שלאגו מציגה הדברים שמופיעים בתמליל שנועם צרף לתצהירו בתביעה אחרת "**בצורה אחרת**". בעמוד 70 משורה 29 ניסתה להסביר הדברים:

"**כל ההסכמי בלעדיות שהיו כי ראובן גם לא כיבד את הבלעדיות של נועם איתו יום אחד אז הוא אמר לו תקשיב בוא נוציא את נופר שלא יהיה אף אחד באמצע אז יכול להיות אם זה היה העניין יכול להיות שגם הייתי, זה משהו שלהם זה לא קשור לעיצוב בגדול.**"

155. נועם אישר בחקירתו בעמוד 76 בשורה 15 שאמר לראובן "**בוא נוציא את נופר**" עקב חיכוכים עם אשתו ותקרית בין עמית, בעלה של הדר לשף.

156. ביהמ"ש קובע כי נועם עצמו הגיע למסקנה לפיה רצוי להפסיק פעילות התובעת עבור לאגו.

נועם ונופר עזבו יחדיו את הפעילות בלאגו ללא הליך משפטי והקימו ביחד עסק חדש

157. המסקנה לפיה נועם החליט להפסיק פעילות התובעת עבור לאגו משתלבת עם האמור בסעיף 61 בתצהיר ראובן כי בחודש נובמבר 2016 נודע לו שנועם ונופר הקימו עסק לאולם אירועים בבית הירוק ולכן שקעו בחובות כבדים לעבריינים בשוק האפור והגישו תביעה זו כדי לממן החזר ההלוואות.

158. ראובן הצהיר בסעיף 64 שנופר ביקשה ממנו סיוע כדי לממן בטחונות נדרשים לבעלי המבנה ששכרו מאוניברסיטת תל אביב והוא הסכים לדבר עם עורך הדין של האוניברסיטה. ראובן הפנה למסרונים שהוחלפו בינו ובין נופר שצורפו כנספח ח' לתצהירו. עיון במסרונים מעלה שנופר מבקשת להיפגש עם ראובן ומתייחסת לשמו של עורך הדין "**שמטפל באוניברסיטה**".

159. נועם נשאל בעדותו בעמוד 10 (בהמשך חקירתו) מתי "**הגשתם מכרז**" להפעלת אולם בבית הירוק והשיב על כך "**דצמ' או נוב' 2016 אולי חודשיים קודם**." אולם, לאחר מכן טען שנופר לא קשורה למכרז אך אישר ש"**היא עובדת שם קצת אחרי ההתחלה**"

160. מכאן שגם סיום הקשר בין התובעת ולאגו משתלב עם מסקנת ביהמ"ש לפיה ההסכם שונה על דרך התנהגות ולנופר לא היו טענות לגבי הפרת ההסכם הכתוב. התובעת מסיימת מתן השירותים ללא מתן הודעה על ביטול ההסכם עקב הפרתו כביכול, ונופר עסוקה יחד עם נועם בשנת 2016 בהקמת עסק חדש ומתחרה. נועם אישר כי התחילו לעבוד שם בתחילת שנת 2017. נופר אף רואה בראובן כתובת לעניין בקשת סיוע לנועם.

התביעה הוגשה בסמיכות זמנים לתביעה שנועם הגיש נגד קבוצת אלה

161. התובעת לא צרפה לתצהירה מכתב התראה לפני ביטול ההסכם או הגשת התביעה, או כל מכתב אחר המפרט טענותיה, פרט למכתב מחודש אוגוסט 2015. כאמור לעיל, ההתכתבות על בסיס יומיומי עם הדר במשך כשנתיים, לאחר אותו מכתב, מציירת תמונה שונה בתכלית מטענותיה בכתב התביעה. התביעה כאן הוגשה בסמיכות זמנים לתביעה שנועם הגיש נגד קבוצת אלה שמוזכרת מסעיף 18 לתצהירה, לאחר שהקשר העסקי ביניהם הגיע לסיומו.

162. אשר על כן, לנוכח ההסכמה על דרך התנהגות, ביהמ"ש דוחה הטענה להפרת ההסכם עקב אי מתן בלעדיות. מסקנה זו תבוא לידי ביטוי גם לגבי הטענה הנגדית של לאגו להפרות מצד נופר, כפי שיפורט בהמשך.

הטענה של התובעת כי קבוצת לאגו מנעה ממנה לעצב אירועים באולמות

163. התובעת טענה בכתב התביעה כי קבוצת לאגו נמנעה, במכוון, מלאפשר לה לעצב אירועים באולמות; כאמור לעיל, טענה זו לא עלתה בתכתובת היומיומית בין נופר ובין הדר. התכתובת כוללת תלונה נגד גברת בשם חן לגבי מקרה מסוים. הדר מגיבה בהבנה ולאחר אותה תלונה, אין תלונה נוספת בעניין זה. גם לא הובאו עדים שתמכו בטענה זו. לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה להפרה.

הטענה של התובעת כי קבוצת לאגו התקשרה עם מעצבי אירועים אחרים

164. התובעת טענה בכתב התביעה כי קבוצת לאגו כרתה חוזים עם מעצבי אירועים אחרים ועשתה שימוש בשירותיהם וזאת לרבות תמורת תשלום עמלות ללאגו על ידי אותם מעצבי אירועים; כאמור לעיל, טענה זו נכונה, אך נופר השלימה בהתנהגותה במשך שנתיים עם עובדה זו ולא העלתה תלונה מפורשת בעניין זה לאחר שליחת מכתבה לאלי בחודש אוגוסט 2015. לכן, ביהמ"ש שב וחוזר על המסקנה בדבר כריתת הסכם על דרך התנהגות שכלל ויתור על הבלעדיות ודוחה הטענה להפרה בעניין זה.

הטענה של התובעת כי קבוצת לאגו אחסנה ציוד ששימש לעיצוב שלא באמצעות התובעת

165. התובעת טענה בכתב התביעה כי נתחוור לה כי במתחם האולמות אחסנה לאגו ציוד עיצוב אירועים ואשר שימש אותה ו/או מי מטעמה לעיצוב אירועים באופן עצמאי ו/או שלא באמצעות התובעת ותוך הפרת ההתחייבות לבלעדיות.

166. הטענה לא מצאה ביטוי בהתכתבות השוטפת והיומיומית עם הדר.

167. כאמור לעיל, מרגע שביהמ"ש קבע כי נופר השלימה בהתנהגותה עם העסקת מעצבים נוספים, קיום אותו מחסן, אינו מסייע לנופר.

הטענה להפרת ההסכם בעניין המחסן

168. התובעת טענה בכתב ההגנה שכנגד כי לאגו הפרה התחייבותה על פי סעיף 9 שלהלן:

"**המזמין יעמיד לרשות נותנת השירותים, מתקן אחסון בשטח של 100 מ"ר בגינו תשלם נותנת השירותים סך כולל של 3,000 ₪ + מע"מ כדין (בתוספת עלויות ארנונה יחסיות), צמוד למדד המחירים לצרכן הידוע ביום חתימת ההסכם. כמו כן, יעמיד המזמין לרשות נותנת השירותים עמדת עבודה בשטח של כ- 15 מ"ר לטובת שוזרת הפרחים מטעמה, ללא עלות נוספת.**"

169. התובעת טענה כי בסופו של דבר ועניין ובשל הפרתה הגסה והבוטה של לאגו ההתחייבות על פי סעיף 9, היא נאלצה, תמורת סך חודשי של 7,000 ₪ כולל מע"מ (קרי בעלות נוספת של כמעט 4,000 ₪ מידי חודש בחודשו) לשכור מחסן אחר מצד שלישי.

170. התובעת טענה לקיזוז כל יתרת חוב הלוואה הנטען והמוכחש כנגד חוב לאגו בגין הפרת הוראות סעיף 9 להסכם והעלות הנוספת שהוסבה לה עקב כך.

171. לאגו טענה בתצהיר תשובה לשאלון, כי לא עלה בידה לקבל מבעלי הנכס מחסן עבור נופר ולכן הפנתה נופר לבעלי הנכס לצורך שכירת מחסן, אך היא שילמה לנופר את עלות ההשכרה.

172. ראובן הצהיר מסעיף 44 שהתובעת שכרה שטח גדול מהמוסכם וכי זו הייתה עזות מצח מצד התובעת לטעון לנזקים שעה שלאגו שילמה חלק משכר הדירה במקומה וכי "**ההתחשבנות**" הייתה בהסכם ההלוואה. דנה, החשבת, חזרה בתצהירה על טענה זו לעניין חישוב סכום יתרת ההלוואה.

173. דנה נשאלה מדוע לאגו לא ויתרה על החזר הסכום הנוסף, מעבר לסך של 3,000 ₪ לחודש בו הייתה אמורה לשאת לאגו, סך נוסף של 3,000 ₪ בו חויבה נופר לשלם במקום אחר. דנה העידה בעמוד 98 שנופר התחייבה להשיב ללאגו הסכום בגין הגדלת השכירות.

"**העדה, גב' שנאי: למעשה, נתנו להם שם הלוואה של 48,000 ₪, הגדילו את השכירות שם, לא היה לה כסף לשלם בתקופה הראשונה, ראובן העביר לנירו בשם נופר, 48,000 שקלים על חשבון שכירות, שאמורים לחזור אליו.**"

174. שכירת הנכס ע"י נופר נעשתה עקב הפרת התחייבות לאגו להעמיד לרשותה מחסן. אולם, נועם הסכים בשם התובעת בתוספת להסכם ההלוואה להשיב הסכום הנוסף של עלות המחסן, מעבר לעלות שסוכמה בהסכם.

175. גם טענה זו לא עלתה בזמן אמת, מיד לאחר שנופר לטענתה גילתה לראשונה את דבר החתימה בשמה ע"י נועם על הסכם ההלוואה שלכאורה הסדיר הסוגיה והיא גם לא הגישה נגד נועם תלונה למשטרה בגין החתימה ללא הרשאה כביכול, בשם התובעת. מכאן שהחתימה הייתה על דעתה בין בזמן אמת ובין בדיעבד.

176. ביהמ"ש קובע כי הפרת ההסכם הכתוב לעניין המחסן הוסדרה בהסכם שנכרת על דרך התנהגות ובהסכם ההלוואה כפי שיפורט בהמשך ולכן דוחה גם הטענה בעניין זה.

הטענה לאחריות ראובן

177. התובעת טענה בכתב התביעה כי את מעשי ומחדלי לאגו ; הפרותיה הבוטות את הוראות ההסכם וההתחמקות השיטתית מפניות התובעת בבקשות ובדרישות לקיים את הוראות ההסכם – יש לייחס לראובן עצמו, שהינו, כאמור לעיל, המוציא והמביא בלאגו ; דירקטור בלאגו והלכה למעשה אוחז במניותיה באמצעות אותו "**שרשור חברות**".

178. הנתבעים טענו בכתב ההגנה כי כתב התביעה אינו מגלה יריבות כנגד הנתבעים 2-4 באשר התקשרות התובעת הייתה עם לאגו שהיא חברה פרטית מוגבלת במניות ובעלת אישיות משפטית נפרדת. עוד טענו שאין כל יריבות בין הנתבעים 2-4 ובין התובעת וכתב התביעה אינו מגלה כל עילה להרמת מסך בין לאגו ליתר הנתבעים ולכן יש למחוק על הסף את התביעה כנגד הנתבעים 2 עד 4.

179. מכיוון שביהמ"ש קבע כי נופר והצדדים כרתו על דרך התנהגות הסכם חדש שעל פיו נהגו במשך כשנתיים, ביהמ"ש לא מקבל הטענה שיש לחייב ראובן באופן אישי בהפרת ההסכם בין התובעת ובין לאגו.

הטענה לאחריות אלה בניה ואלה החזקות

180. התובעת טענה בכתב התביעה כי יש לייחס את אותם מעשים ומחדלים של לאגו לאלה בניה ואלה החזקות, הן בשל היותן בעלות מניות ו/או בעלות עניין בלאגו והן משום שמן הסתם משמשות הן ונועדו הן, אך ורק או בין השאר, בכדי להרחיק ולמלט את ראובן מכל מעשה ו/או מחדל של לאגו.

181. ביהמ"ש קובע כי המסקנה בעניין התביעה נגד ראובן יפה גם לגבי התביעות נגד אלה בניה ואלה החזקות.

הבקשה של התובעת לחיוב כספי של קבוצת לאגו

182. כאמור לעיל, התובעת ביקשה לחייב את הנתבעים, לגלות ולהמציא לה, כשהם מאומתים בתצהיר כדין (וככל שמדובר במסמך חשבונאי "פרופר" אף באישור כדין מאת רואה חשבון הנתבעת), במסגרת סעד למתן חשבונות מסמכים שונים שפרטה וביקשה לחייב הנתבעים ביחד ולחוד, לשלם לה :

1. סך כספי כאמור בחוות דעת מומחה אשר תגיש התובעת וזאת בהסתמך על הנתונים שיעלו מתוך אותם פרטים, מסמכים וחשבונות;
2. בצירוף הוצאות התובעת הנאמדות בסך 600,000 ₪.

183. על התובעת היה להגיש כתב תביעה מתוקן לאחר הגשת חוו"ד המומחית מטעם ביהמ"ש. די היה בכך כדי לדחות התביעה בעניין זה.

184. נופר צרפה לראיותיה חוו"ד של קרובת משפחה שלה. גם אם ביהמ"ש יתעלם מפגם זה, והוא אינו מתעלם, חוו"ד לא אמדה את אובדן הרווחים הנטען.

185. התובעת טענה לנזק בסך של 600,000 ₪ אותו לא סמכה על חוו"ד מומחה בעת הגשת התביעה.

186. לנוכח מסקנת ביהמ"ש כי נכרת הסכם על דרך התנהגות שעל פיו פעלו הצדדים במשך תקופה ארוכה, אין מקום להורות על חיוב לאגו בפיצוי התובעת.

הטענה שקבוצת נופר לא פרעה מלוא ההלוואות שלאגו נתנה לתובעת ונופר בערבות נועם

187. כאמור לעיל, לנוכח הגשת התביעה, גם קבוצת לאגו העלתה לראשונה בכתב שלל טענות וביהמ"ש ידון בהן אחת לאחת, אם כי חלקן מהוות תמונת ראי לטענות התובעת.

188. לאגו טענה בכתב הגנה ובכתב התביעה שכנגד שעל מנת לסייע לתובעת בתחילת ההתקשרות היא נתנה לתובעת ולנופר הלוואה על סך של 120,000 ₪, אשר חרף התחייבותה, לא עמדה התובעת בתנאי פירעונה וההלוואה טרם נפרעה עד מועד הגשת כתב הגנה וכי חוב התובעת ללאגו בגין ההלוואה עומד על סך של 161,818 ₪, נכון למועד הגשת כתב ההגנה, בתוספת ריבית פיגורים על פי ההסכם.

189. מעיון בכתב התביעה שכנגד עולה שצורפו אליו שני הסכמי הלוואה.

190. הסכם מיום 10.2.15 (להלן: "**הסכם ההלוואה הראשון**"). המלווה הינה לאגו והלווים הינם התובעת ונופר ונועם ערב. הסכם זה נחתם בסמוך לחתימת ההסכם.

191. הסכם מיום 30.3.16, שצוין בו כי הינו תוספת להסכם ההלוואה הראשון (להלן: "**התוספת**"). המלווה הינה לאגו והלווים, התובעת ונופר ונועם ערב.

192. בכתב ההגנה שכנגד, קבוצת נופר טענה כי הסכם ההלוואה הראשון נחתם על ידי נופר ונועם בלבד והסכם ההלוואה השני נחתם על ידי נועם בלבד.

193. עוד טענה קבוצת נופר כי אין היא סומכת ידיה על טענת לאגו כי לכאורה לא הוחזרו כספי ההלוואות (כל הלוואה על ידי הנתבעים שכנגד הנוגעים בדבר) ומן הסתם נפרעו סכומי ההלוואה:

א. באמצעות העברתן לבעלות לאגו של במות שהיו בבעלות התובעת ונופר ואשר לאגו וראובן הודיעו להן כי "**נוריד את זה מההלוואה**".

ב. מפאת חובותיהם הכספיים העצומים לתובעת של קבוצת לאגו, וזאת כנטען בכתב התביעה העיקרי;

ג. הפרת לאגו את התחייבותה שבסעיף 9 להסכם להעמיד לרשות התובעת מחסן.

194. בעת חקירתה, נופר נשאלה בעמוד 22 אם השיבה הלוואה וענתה על כך בשורה 15:

"**כי שאלת שני דברים, בוא תיתן לי לענות כי שאלת את השאלה בשני חלקים, שאלת שאלה ראשונה אם התחייבתי להחזיר אותה אחרי 12 חודשים, כן, לא האמנתי שמהיום הראשון ישימו לי רגליים ולא יתנו לי להיות בלעדית מהאירוע הראשון. לא האמנתי שמאחורי גבי ייבנה מחסן מתחת לאף שלי בלאגו ששם יש מעצבים אחרים,**

(מדבירם יחד)

העדה, גב' לוי: אוקי?

עו"ד גלבוע: זה הדרך.

העדה, גב' לוי: והייתי במצב מאוד מאוד קשה ובהסכמת ראובן הוא הבין את המצב בגדול, אנחנו נגיע לזה אחר כך,

כב' הש' הדר: נקטעת, בהסכמת ראובן מה קרה?

העדה, גב' לוי: ראובן הבין שאני לא מקבלת עבודה.

כב' הש' הדר: ומההבנה הזו,

העדה, גב' לוי: שהם הפרו את הסכם הבלעדיות איתי ואין לי כסף להחזיר."

195. נופר טענה בעמוד 23 בשורה 2 שלא ידעה על הסכם התוספת:

"**העדה, גב' לוי: בדיעבד היום אני יודעת שיש הסכם חדש זה נודע לי בתביעה שכנגד, עד אז אני לא ידעתי על הסכם חדש אני לא חתמתי על הסכם חדש. משדהו שגם יש בו המון המון בעייתיות.**"

196. נועם אישר בעדותו בעמוד 84 משורה 5 כי הוא חתם על התוספת כ"**לווה וכערב**" וטען שלא קיבל אישור מנופר לחתום בשמה. נועם הסביר מדוע חתם על ההסכם בעמוד 85 משורה 1:

"**ואז קיבלנו מכתב ממבנה תעשייה שהם באו ואמרו אתם צריכים לשלם על שמונה חודשים אחורה. הייתי מופתע לא ידעתי מה לעשות והם אמרו אם לא אז אנחנו מפנים אתכם ונתבע אתכם. מהשתלשלות העניינים לא היה לי אפשרות לשלם כי היו כפי שאתה מבין הפסדים גדולים אז ראובן שילם את זה, פנו לראובן ראובן שילם את זה ואז כשישבנו בא ראובן ואמר אני שילמתי אחורה מצד שני אני לוקח את הפעילות של הבמות ואת הבמות עצמם ואז מצד אחד הוא הוסיף לי את מה שהוא שילם למבנה תעשייה וקיזז את הבמות שלאגו קנו מנופר. הייתה התקזזות.**"

197. ראובן הסביר מסעיף 49 לתצהירו כי הרקע לחתימת הסכם ההלוואה הראשון היה בקשת נועם להיעזר בהלוואה לצורך מימון רכישת מוצרים נדרשים לשירותי העיצוב. ראובן הסביר בסעיף 53 לתצהירו שהתוספת נחתמה כדי להביא בחשבון שכר דירה שלאגו שילמה במקום התובעת עבור שכירת המחסן.

198. ראובן דחה בסעיף 9 לתצהירו טענת נופר כי בהסדר הפשרה בתביעת נועם, שנכרת לאחר הגשת כתבי הטענות, שסיים המחלוקת בין נועם ובינו סוכם כי נפרעה ההלוואה. זאת, מכיוון שלא נקבע כך. כמו כן, ראובן טען כי טענה זאת נוגדת טענת התובעת ונופר כי אינן חבות על פי הסכם ההלוואה שכן נועם חתם עליו ולא הן. כמו כן ראו סעיף 54 לתצהירו בו טען כי נועם חתם בידיעת והרשאת נופר ובכל מקרה התובעת אינה מכחישה שקיבלה הסך של 120,000 ₪.

199. לנוכח תיאור ההסכם על דרך התנהגות בין הצדדים, וסמיכות הזמנים לעניין חתימת ההסכם והסכם ההלוואה, ביהמ"ש מקבל עמדת נופר כי ההסכם בין ראובן ובין נועם במסגרת תובענה אחרת, הביא בחשבון גם פירעון ההלוואה. מסקנה זו משתלבת עם מסקנה קודמת לפיה ראובן ראה בנועם ונופר ישות אחת, וההתקשרות עם התובעת נועדה מבחינתו לאפשר לנועם לקבל הכנסה כבר בתחילת הפעלת האולמות.

200. ביהמ"ש הגיע למסקנה שהתובעת ניסתה להחזיק החבל משני הקצוות. מצד אחד נועם תבע את ראובן ומצד שני התובעת תבעה את קבוצת לאגו, משל אלו תביעות נפרדות כביכול. אולם, ההתקשרויות השונות שלובות זו בזו ומהוות מקשה אחת. ולראיה, עד שלא הוגשה תביעת התובעת, לאגו לא דרשה החזר הלוואות.

201. לכן, ביהמ"ש קובע כי ההסדר שהושג בתובענה הנוספת כלל גם את פירעון ההלוואות, בדיוק באותה מידה, שאם לתובעת עומדות כביכול עילות תביעה עצמאיות, גם אלה אמורות היו להיבלע בתביעת נועם. בהסדר הפשרה בין ראובן ובין נועם נקבע שלנועם, או למי מטעמו, לא תהיינה טענות נוספות לאחר ביצוע התשלום שנקבע בהסדר. אמנם הצדדים לא השכילו לסיים גם תביעה זו במסגרת התביעה הנפרדת, אך אין בכך כדי לחייב ביהמ"ש.

202. לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה לחוב בגין ההלוואות.

טענת לאגו כי התובעת גבתה כספים עליהם לא דיווחה

203. לאגו טענה בכתבי טענותיה שדווקא לתובעת קמה החובה (שלא מולאה עד מועד הגשת כתבי הטענות) להעביר דיווחים מלאים ומהימנים כולל אסמכתאות על הסכומים שהתקבלו אצלה מהלקוחות, ולהעביר ללאגו את מלוא העמלות, בשיעור 20% ובתוספת מע"מ לידי לאגו. לאגו טענה שהתובעת העבירה לה דיווחים חלקיים ביחס לסכומים שהתקבלו אצלה בעבור שירותי העיצוב וללא אסמכתאות כנדרש, ונמנעה מלהעביר לה, כפי התחייבותה על פי ההסכם, את מלוא העמלות בגין האירועים שעיצבה בסך כולל מוערך של כ- 800,000 ₪ (בעניין זה עתרה לאגו למתן חשבונות ולתשלום מלוא החוב שיתברר, במסגרת תביעה שכנגד שהגישה ביחד עם כתב ההגנה).

204. ראובן טען בסעיף 55 לתצהירו כי החל לחשוד בנופר כאשר גילה שרכשה ג'יפ יוקרתי מיד לאחר האירוע הראון, על אף שנועם טען לחיסרון כיס וביקש הלוואה. בסעיף 56 טען כי נודע לו שהתובעת גבתה באותו אירוע ממשפחת טיסונה עבור העיצוב סך של 450,000 ₪. ראובן טען שנועם תרץ אי העברת עמלה בגין האירוע בכך שהסכום נגבה ממשפחת טיסונה עבור עיצוב כללי ולא עבור עיצוב פרחים ולכן אין ללאגו זכות לתשלום עמלה. ראובן טען שאין בהסכם עיגון להבחנה זו.

205. קבוצת נופר טענה בכתב ההגנה שכנגד כי סעיף 5 להסכם מבהיר כי אותו שיעור מן התמורה ישולם על ידי התובעת "**...מכל תשלום שישולם לה בגין השירותים ו/או בקשר אליהם.**"

206. עוד טענה בעניינו של סעיף 5 להסכם, כי ידוע היטב ללאגו, שבמרוצת יחסי הצדדים ולאחר שקבוצת לאגו הביאה את התובעת לעברי פי-פחת ולמצב כלכלי בלתי נסבל, מאותם אירועים מעטים אשר "**סוף סוף**" אפשרה לאגו לתובעת לעצב (וכאשר מרבית אותם

אירועים מועטים הם כאלה אשר התובעת "**הביאה**" לאולמות לאגו, בהסכמת לאגו, התובעת שילמה לה עמלה בסך של 10% בתוספת מע"מ בלבד;

207. עוד טענה קבוצת נופר שאת סעיף 6 להסכם, לאגו מבקשת להציג שלא באופן עליו הסכימו הצדדים ועל כן הבהירו כי עסקינן היה בהסכמה שנועדה לעגן את חובת דיווח התובעת על כל תקבול שקיבלה מלקוחותיה לעיצוב אירועים באולמות – זאת, ותו לא.

208. נופר עומתה בעמוד 26 עם רשימת האירועים שלאגו טענה שהיא ערכה באולם ובשורה 23 טענה כי עמדה בקשר שוטף עם דנה.

"אתה שואל אותי כרגע על דף שנמצא אצלך אם אני עשיתי אירועים מעבר לזה או לא עשיתי אירועים מעבר לזה אני יכולה להגיד שאני ישבתי עם דנה כל סוף חודש ונתתי את כל מה שאני צריכה לתת היא הוציאה לי אפילו הוראות תשלום שגם הם מצורפים."

209. הדר טענה בעמוד 58 משורה 14 שנופר לא דיווחה על 24 אירועים וכי סכום התביעה שכנגד חושב על יסוד הערכה. הדר טענה בעמוד 59 שיש לה ראיות לגבי הסכומים שנופר גבתה מהלקוחות, אך היא לא הציגה ראיות אלה.

210. דנה העידה בעמוד 76 כי דרישותיה לאסמכתאות היו בעל פה ולא בכתב.

"העדה, גב' שנאי: כל הפניות שנעשו לנופר או לנועם, נעשו בעל פה, בשיחות, לא הייתה התנהלות על הכתב, כי זה היה הסגנון התנהלות שלהם. גם כשנועם או נופר העבירו לי דיווחים זה היה בעל פה. 'עשיתי אירוע לעמית ודנה ב- 30,000 ₪', זו הייתה צורת ההתנהלות,

ש: הבנתי.

ת: וככה קיבלתי את החומר, מלבד פעמיים, שנועם רשם לי איזה אסמכתאות כאלו בכתב ידוע על האירועים שעשה וזה מייל אחד לכל אורך התקופה, הוא שלח לי פעם אחת מייל, פעם אחת על נייר,מעבר לזה, הכל נעשה בעל פה.

כב' הש' הדר: ואת כתבת למר אלה שזה לא מקובל עלייך? את רואת חשבון, אני מבין.

העדה, גב' שנאי: אמרתי, אמרתי לראובן שזה לא נראה לי הגיוני שאני עושה התחשבנות בלי אסמכתא, זה לא משהו הגיוני.

כב' הש' הדר: אז מה הוא ענה לך?

העדה, גב' שנאי: הוא אמר לי 'דנה, אני מאשר את זה'. אחרי כמה פעמים שבאתי אליו, הוא אמר לי 'דנה, אני מאשר את זה. כרגע תקבלי דיווחים בעל פה, תנסי לבדוק את הלקוחות, לדגום בעדינות ואנחנו נעקוב בדרכים שלנו', ועשיתי את זה."

211. דנה העידה בעמוד 77 שלקוחות מסרו לה נתונים שלא התאימו לדיווחי נופר והיא הביאה זאת לידיעת ראובן:

"העדה, גב' שנאי: קרא לנועם לבירור, והיה לזה הסבר מצד נועם שמה שמדווחים לי זה העיצוב בלבד, כלומר, על הפרחים. אם הם עשו השכרות במות, שנדלירים, הביאו כיסאות לאולם, כל דבר כזה, הם לא משלמים את ה- 20 אחוז, למרות שזה בניגוד להסכם, זה כן כתוב בהסכם, כב' הש' הדר: אז מה ראובן ענה לך? שזה מניח את דעתו?

העדה, גב' שנאי: 'תשאירי ככה, תרשמי את הכל, אין לך, את לא יכולה, אין לך מה לעשות, אני אטפל מול נועם בסיפור זה', ופעם אחת הוא גם הזהיר אותו, עד כמה שאני זוכרת."

212. דנה הסבירה בעמוד 79 בשורה 8 סכום התביעה כלהלן:

"העדה, גב' שנאי: אז אני יודעת שזה כ- 960,000 ₪, 161,000 ₪ קל מאד להסביר, הלוואה שניתנה כנגד ריבית, כנגד במות שקנינו מנופר, כנגד קיזוז הלוואה שהיא קיבלה ל(לא ברור) 48,000 ₪, מתמטיקה פשוטה, יצא 160,000 ₪ נושא ההלוואה, קניית במות, וקיזוז שכר דירה. לעניין ה- 800,000 ₪, מה שנופר דיווחה, דיווחה. מה שהיא לא דיווחה 5 חודשים רצופים כ- 24 אירועים, אם אני לא טועה, מינואר עד מאי, עשינו הערכות שלנו, שאלנו את האורחים בכמה עשו להם את העיצוב. לא הייתה לי ברירה. תיקח 120 אירועים, בוא נעשה את זה פשוט, 120 אירועים, 40,000 ₪ לאירוע ממוצע, מחזור של 4,800, לא סיפור כזה גדול."

213. כאמור לעיל, בדיון בטענת נופר להפרת ההסכם ע"י לאגו, ביהמ"ש קבע כי ראיות לאגו לגבי ההתכתבות השוטפת והיומיומית מציגה תמונה מורכבת ושונה ביחס לטענות שני הצדדים להפרות.

214. על אף שלאגו מעלה טענה להפרה כבר לגבי האירוע הראשון באולם שבו נופר נתנה שרותי עיצוב, אין לטענה זו ביטוי בכתובים. זאת, למרות הבדל משמעותי בין גרסאות הצדדים. לאגו טענה שנופר גבתה סך של 450,000 ₪, שעה שנופר טענה בעדותה בעמוד 43 בשורה 17 שגבתה סך של כמאה ושמונים אלף ₪ בלבד. בעמוד 44 בא כוח הבטיח שלאגו תוכיח גרסתה, אולם לאגו לא העידה את ה"ה טיסונה שהזמינו שירותי נופר לאירוע.

215. נופר טענה בעמוד 44 בשורה 16 שנועם שילם ללאגו עבור האירועים שהזמינו ה"ה **"טיסונה, ליאור ונטלי"**. נופר הכחישה בעמוד 45 בשורה 3 טענת ראובן כי רכשה ג'יפ אאודי יוקרתי לאחר האירוע שהזמינה משפחת טיסונה. נופר נשאלה פעם אחר פעם בסוגיה. אולם, מצופה היה שבמסגרת הליכים מקדמיים, לאגו תדרוש לקבל אסמכתאות לגבי רכישת המכונית לאחר האירוע שהזמינה משפחת טיסונה. עם זאת, נופר אישרה כי

רכשה מכונית שברולט חדשה עם שמונה מקומות בסמוך לתחילת הפעילות לרגל לידת הבת הרביעית בחודש מרס 2016. לנועם הייתה בעמוד 13 גרסה שונה לגבי סוג המכונית שנרכשה "**דרך מבצע באאודי**".

216. גם נועם הכחיש קבלת הסך של חצי מיליון ₪ ממשה טיסונה. הוא הסביר מעמוד 85 שטיסונה שילם לקבלנים אחרים כספים, אך לנופר לא היה חלק בכך.

217. כאמור לעיל, אין תיעוד לטענות לאגו בזמן אמת על פני תקופה ארוכה להסתרת מידע ואי העברת עמלה כנדרש.

218. ראובן ניסה בעמוד 27 להסביר מדוע לא זימן טיסונה להעיד בכך שטיסונה שילם לנופר ב"**שחור**". אך, אין בכך כדי לרפא הפגם שנפל בכך שטיסונה לא זומן להעיד לגבי טענה חמורה למרמה נגד נועם ונופר שגרמה לראובן, כדבריו, ש"**נפל לו האסימון**".

219. נופר נשאלה בחקירתה החל מעמוד 27 אם הציגה חשבוניות שהוציאה ללקוחותיה בזמן אמת או בהליך כאן ובעמוד 28 בשורה 16 השיבה לבסוף שדנה לא ביקשה את החשבוניות. כאמור לעיל, לאגו לא הצביעה ביחס למאות המסרונים שהוצגו, על מסרון שבו היא דורשת מנופר לקבל חשבוניות, על אף שלטענת בא כוחה בעמוד 29 בשורה 15 זו "**ההפרה המרכזית**" המיוחסת לנופר.

220. בא כוח לאגו נשאל בעמוד 30 היכן כתוב בהסכם שנופר מחויבת להציג חשבוניות ועל כך ענה כי חויבה ליתן "**דיווח מלא ומפורט**". אולם, אם לאגו לא ביקשה בזמן אמת לעיין בחשבוניות, עולה קושי לנמק הפרת ההסכם בדיעבד, בכך שלא הוצגו חשבוניות בזמן אמת.

221. נופר הסבירה בעמוד 30 משורה 32 כיצד מסרה הדיווח לדנה:

"העדה, גב' לוי: אני כל חודש ישבתי עם דנה, גם אתה יכול לראות בטבלאות שאתם אגב,
כב' הש' הדר: רגע שנייה מה זה אומר הדוח היה בעל פה?
העדה, גב' לוי: כן, ישבנו אני ודנה, נשאלתי, כמובן ש-,
כב' הש' הדר: היא שאלה אותך כמה והיא רשמה מספר?
העדה, גב' לוי: היא שאלה אותי כמה, כמובן שהם גם בדקו את זה כי זה לקוחות שלהם בסך הכול זה לא משהו שאני יכולה,
כב' הש' הדר: אני רק אחדד, לא היה שום דיווח בכתב שלך? לא הכנת שום ניירות לפגישה?

העדה, גב' לוי: לא, הכנתי, אני תמיד רשמתי וכמו שעניתי מקודם כשהיא ביקשה לראות חשבוניות אז כן הראיתי לה. הדיווח היה זה מאוד מפורט,

כב' הש' הדר: שאלה אחרונה לסגור את הנושא,

העדה, גב' לוי: זה מחולק ל-(לא ברור),

כב' הש' הדר: אני הרי לא ישבתי אתכם בפגישות.

העדה, גב' לוי: נכון.

כב' הש' הדר: שאני אבין את הדינאמיקה בפגישות, אז אתן נפגשות, לשיטתך, היא אומרת כמה? את אומרת לה, היא רושמת אצלה ומיד ממך לא עובר אליה אני מבין נכון.

העדה, גב' לוי: היא הוציאה לי את הדרישות תשלום.

כב' הש' הדר: נייר ממך לא עבר אליה אני מבין נכון?

העדה, גב' לוי: במיילים הייתי רושמת לה סכומי האירוע,

כב' הש' הדר: זאת אומרת לפני הפגישה שלחת לה דיווח?

העדה, גב' לוי: כן. היו חודשים שכן, היו חודשים שלא."

222. נופר עומתה עם הטענה שאינה דוברת אמת כי לא צרפה לראיותיה ה"**מיילים**". אולם, כאמור לעיל, טענה זו לא עלתה בזמן אמת בכתב על פני תקופה ארוכה. כמו כן, ביהמ"ש מקבל הביקורת של נופר בעמוד 31 בשורה 32 על לאגו בעניין העדר ה"**מיילים**" לפיה ראובן "**עשה שותפות עם נועם על אולם אירועים הרבה יותר גדול.. בעל פה**". גם השאלה של לאגו בעמוד 32 מדוע התשלום הראשון של העמלות שולם כשנה לאחר תחילת הפעילות, מעלה השאלה, מדוע לאגו לא עמדה בכתב על תשלום, קודם לכן, לרבות שליחת התראה בדבר הפרת ההתחייבות ואף ביטול ההסכם.

223. כל אלה משתלבים היטב עם מסקנת ביהמ"ש שכשם שלתובעת לא עומדת עילת תביעה בגין הפרת הסכם בעניין בלעדיות ואובדן רווחים, הדברים יפים גם לגבי טענת קבוצת לאגו לאובדן רווחים שעלתה, ובמידה מסוימת בצדק, כמשקל נגד, לנוכח הגשת תביעת התובעת, ובשל סיבה זו בלבד, על אף שנוגדת הסכמות הצדדים בזמן אמת.

טענות נוספות של לאגו להפרת ההסכם ע"י התובעת

224. כמשקל נגד לתביעת התובעת, שלא היה מקום להגשתה מלכתחילה, לאגו העלתה טענות נוספות כלהלן:

הטענה להפרת ההתחייבות לספק שירותי עיצוב בשטחים הציבוריים

225. נופר עומתה בעמוד 51 עם הטענה כי לא סיפקה שירותי עיצוב בשטחים הציבוריים ועל כך ענתה משורה 28:

"אני סיפקתי תמיד מה שדיברנו, מה שלאגו מציגה פה זה שירותי סטיילינג של כל מיני אבנים וספרים לא דברים שקשורים אליי, כל החשבוניות שהצגתם שהם שילמו למעצבת זה אפילו לא מעצבת אירועים זה מעצבת פנים. יש להבדל בין מעצבת אירועים למעצבת פנים. אני הייתי אמורה לספק פרחים ללובי ואת כל זה עשיתי,".

226. כאמור לעיל, גם טענה זו יוצרה בדיעבד כמשקל נגד, שעה שבזמן אמת לאגו במסגרת ההסכם שנכרת על דרך התנהגות, לא העלתה טענות בעניין זה.

הטענה להפרת ההתחייבות לספק עיצוב בסיסי

227. נופר עומתה בעמוד 61 עם הטענה שלא סיפקה את העיצוב הבסיסי. היא הפנתה בעניין זה למכתבה אל אלי מחודש אוגוסט 2015. אין במכתב כדי להוכיח זאת. אולם, את הטענה לקיום ההפרה היה על לאגו להוכיח.

228. הדר טענה בעמוד 59 משורה 19 ש"**היא הייתה צריכה לספק לנו את מה שנקרא "נרות בכלי זכוכית" על מנת שנניח את זה במרכז השולחן, היא לא סיפקה לאורך הרבה מאד זמן, היא גם לא הגישה לנו תמונות של זה כדי שנוכל להעביר ללקוחות, עד שבאיזה שהוא שלב אנחנו נאלצנו ללכת ולרכוש את זה.**"

229. אולם, בחקירת אלי, נופר הציגה מייל שנשלח אליו עם התמונות. להדר לא היה מענה לכך.

230. הדר טענה ש"**יש בתוך חבילת הבסיס, במה, חופה ונר. במה היא סיפקה, חופה היא לא סיפקה (לא ברור) או חופה כשלעצמה, לפעמים כן, לפעמים לא, ונר, היא לא סיפקה.**" הדר הפנתה בעמוד 60 לחשבוניות בגין רכישת הנרות.

231. כאמור לעיל, גם טענה זו יוצרה בדיעבד כמשקל נגד, שעה שבזמן אמת לאגו במסגרת ההסכם שנכרת על דרך התנהגות, לא העלתה טענות בעניין זה.

הטענה שנופר לא הסכימה להציע מחירים זולים

232. נופר עומתה בעמוד 52 עם הטענה שלא הסכימה לעצב במחירים נמוכים לטעמה ועל כך ענתה משורה 28:

"בשביל מחיר כזה אני לא יוצאת מהבית אני יכולה להגיד לך שחודש בערך חודש אחרי שנפתח לאגו אז ניגשו אליי דנה וקובי שהיה סמנכ"ל לאגו באותה תקופה ולאחר שרשום שאני צריכה לתת חבילות יש את הבסיס נכון יש את החבילות של ה-30 שקלים ו-50 שקלים לאדם,
עו"ד גלבוע: חבילות אטרקטיביות,
העדה, גב' לוי: הם רוצים עכשיו שאני אעשה עיצוב באלף שקלים. באלף שקלים לא יכולתי לעשות עיצוב."

233. וראו בעמוד 57 משורה 28:

"העדה, גב' לוי: נכון שסירבתי לספק את החבילות האלה ויותר מזה, גם העברתי במיילים מסודר תמונות למרות שהעברתי את זה גם בהתחלה העברתי את זה שוב לאלתי מאור עם תמונות בדיוק מה מקבלים. יותר מזה גם ביקשו ממני להוריד את רמת החבילות, הדר צירפה את זה אגב לתצהיר שלה כנספח של חבילות ב-4500 שקל, שזה הרבה פחות מ-30 ו-50 כן לכול עניין, 30 כפול 350 זה קצת יותר מזה. ואפילו מוצרים בודדים 350 שקלים ב-200 שקלים."

234. כאמור לעיל, גם טענה זו יוצרה בדיעבד כמשקל נגד, שעה שבזמן אמת לאגו במסגרת ההסכם שנכרת על דרך התנהגות, לא העלתה טענות בכתב בעניין זה.

שני הצדדים לא פעלו לאכיפת ההתחייבויות שכביכול הופרו בזמן אמת

235. ביהמ"ש דן באריכות קודם לכן בעניין התנהלות נופר בזמן אמת, ממנה למד על כריתת הסכם על דרך התנהגות. מהראיות עולה שקבוצת לאגו פעלה באופן דומה בזמן אמת.

236. ראובן העיד שנופר הפרה את ההסכם:

"היא התחייבה להמציא עיצובים בסיסיים בבמה והיא לא עשתה את זה, ההלוואה שנתתי לה היתה לחבילת הבסיס שלא נתנה, לא נתנה מערכת עיצובים ב 30, 50 ₪ ללקוחות ללא תקציב ענק שיוכלו לעשות אירוע בלאגו. משכך שהיא לא עונה ללקוחות לאו קוסט היינו צריכים למצוא פתרון לכך"

237. אולם, כשם שנופר לא תעדה בכתב ההפרות הנטענות, גם לאגו לא תעדה ההפרות הנטענות. אין לטענות לאגו תיעוד במסרונים שהוחלפו בין נופר והדר שנופר הגישה ולא במסרונים שהוחלפו בין ראובן ונועם, שראובן הגיש. ראובן נשאל מדוע אין התייחסות במסרונים ששלח לנועם להפרות ועל כך ענה בעמוד 30 משורה 1:

"לא כתבתי במסרונים. היו לי עשרות פגישות עם נועם ו 2 הקלטות צורפו בכתב התביעה שלו, הוא הקליט אותי. לא יודע אולי הקליט יותר. כשבית המשפט שואל אותי הכיצד ב 13 עמ' של מסרונים אינני מציין זאת אני אומר שהמסרונים הם רקע להתנהלות, הם כל היחסים שלי עם נועם זה לא דיג"

238. אלי נשאל מדוע כמנכ"ל לא פעל באופן תקיף כלפי נופר כפי שהיה מטפל בספק אחר שלשיטתו מפר התחייבויותיו והוא אישר בתשובתו בעמוד 27 בשורה 4 כי הסיבה לכך נוגעת למעמדו של נועם בלאגו:

" העד, מר מאור: אני יכול לומר שנועם, בעלה, היה אמד מעורב בכל מה שקורה בלאגו, וברור שהקשר עם נועם הוא קשר, כמו שהוא הציג את עצמו, הוא הציג את עצמו כבעלים, הציג את עצמו כאיש מאד, מאד חזק במערכת, ואני מודה שהקטע עם נופר הוא מין, איזה, אתה יודע, מין ביצה יחסית רגישה, כן."

239. וראו בעמוד 29 בשורה 1:

"העד, מר מאור: אז קודם כל אני יודע שלנופר היה הסכם בלעדיות. אני יודע שלנופר, והיה ברור שרוח המפקד אומרת שאנחנו, שנופר צריכה לעשות את כל האירועים בלאגו. ומה שאמרתי קודם, שמהר מאד הגענו להבנה שזה לא מסתייע, ושזה לא מחזיק את עצמו, ושזה לא עובד."

240. ראובן נשאל בעמוד 24 מדוע לא ביטל ההסכם עם נופר לנוכח הטענות שהפרה ההסכם ועל כך ענה משורה 17:

"הטענות היחידה שהסכמתי שזה יהיה דרך נופר ויש שתי סיבות שמשכתי, יכולתי לבטל את ההסכם מייד ולקנות ממנה את הרכוש לא עשיתי את זה כי היא היתה בהריון, בנוסף ...

עו"ד גלבוע: גב' לוי צועקת מהקהל

גב' לוי: אני מתנצלת.

העד ממשיך: הסיבה השניה היחסים שלי עם נועם. רציתי שהוא יקח את נושא העיצוב זו המומחיות שלו קיוויתי שיתעשת ויעשה הכל ובהקלטות הוא אמר שירוויח 200 אלף ₪ ללאגו. רציתי לשפר את הסיטואציה שנכנסתי להשקעה ענקית וציפיתי לקבל את התחזית שלו. כשבית המשפט שואל אותי הכיצד תשובתי מתיישבת עם הטענה שנשמעה אתמול שמרגע ראשון לא היתה בלעדיות בהתאם להתחייבות לאגו אני מסביר שנופר לא יכלה לעשות בשוק השונה ממה שחשבה כמו חוות רונית אירועים ב 60,000 ₪ עם עיצוב של 5,000 ₪ היא אמרה שבשביל סכומים כאלה לא יוצאת מהבית".

241. בעמוד 25 טען משורה 18:

"יכולתי לבטל את ההסכם בכל רגע

ש. מדוע לא ביטלת?

ת. נועם משך אותי ..."

242. כאמור לעיל, ראובן טען בעמוד 26 שבעקבות שיחתו עם טיסונה נודע לו שנועם רימה אותו וכי "**אם לא הייתי מכיר את נועם והיה לי רגש כלפיו הייתי מעיף אותם כאחרון הגנבים. אחרי האירוע של טיסונה הייתי צריך להעיף אותם**" אולם, ראובן מעולם לא ביטל ההסכם.

243. הדר הסבירה בעמוד 52 מדוע ההסכם לא בוטל:

"העדה, גב' קפוואנה: אז הסברתי את זה שהדבר הכלכלי "גרידא" לצאת מבלעדיות עם נופר, זה היה מאד זול בשלב כזה, אבל היה בתמונה את נועם. אבא שלי נכנס לענף שהוא לא מכיר, הוא הביא איש מקצוע שיסייע לו, ראשית כל, בלספק לקוחות לאולם, ושנית כל, לסייע לו בייעוץ מקצועי על האולם, ללא כל קשר לעיצוב. נופר ונועם היו אחד, היינו צריכים לסייע לנופר לאורך כל הדרך,"

244. וראו בעמוד 61 תשובתה לשאלה מדוע לאגו טוענת לחוב של כמיליון ₪, אך לא ביטלה ההסכם ולא הגישה תביעה עובר להגשת תביעת נופר:

"אז אמרתי, הכי "כלכלי" היה להוציא אותה מבלעדיות, אבל אבא שלי היה צריך את נועם כאיש מקצועי שיעזור לו להחזיר את ההשקעה הגדולה באולם. העיצוב, או ה- 900,000 ₪, אני חס ושלום לא מזלזלת, אבל זה היה המצב השולי לעומת ההשקעה באולם."

245. הדר נשאלה מדוע לא טענה בהתכתבות הענפה שנופר רימתה את לאגו והשיבה בעמוד 61 משורה 1:

"כי אבא שלי התנהל מול נועם מצד אחד, על עניינים של החלטות ש כספים וכולי, אני התנהלתי עם נופר על דברים שפשוט, כן במה, לא במה, אני מפנה לה לקוח כזה או אחר, דברים שבשוטף. על העיצוב גרידא, אני לא מתנהלת איתה על כספים בכלל, לא מולה ולא מול נועם."

246. ביהמ"ש הגיע למסקנה שכשם שלנופר לא היה מענה מניח הדעת מדוע לא עמדה על זכויותיה החוזיות כביכול, כך גם ללאגו לא היה הסבר מניח הדעת לאותה שאלה. לא זו אף זו, גם כאשר מסתיים הקשר העסקי, עם התובעת, לאגו לא שולחת מכתב התראה בגין הפרת ההסכם ודרישה להתחשבנות, על אף שהטענות היו ידועות לקבוצות לאגו, לפני סיום ההתקשרות. הטענות עולות לראשונה בכתב ההגנה לתביעת התובעת.

247. ביהמ"ש שב וקובע שהמסקנה היא ששני הצדדים הגיעו להסכמה חדשה על דרך התנהגות, כל אחד וסיבותיו, בהתאם לנסיבות שנוצרו לאחר תחילת הפעילות. כאשר נועם והתובעת הגישו בסוף שנת 2017 תביעות, והתובעת העלתה בתביעתה טענות כבושות המתבססות על הסכם ששונה בהסכמה, קבוצת אלה השיבה בכתב תביעה שכנגד שמבוסס אף הוא על טענות כבושות, כמשקל נגד.

טענות הדדיות לקיזוז

248. כעולה מטענות הצדדים, הם העלו הטענות ההדדיות, הן כטענות תביעה והן כטענות קיזוז.

249. קבוצת לאגו טענה כי עומדת להם זכות קיזוז על פי דין כלפי התובעת ועל כן יש לקזז מכל סכום שייפסק, אם ייפסק, את יתרת חובה של התובעת כלפי לאגו.

250. גם קבוצת נופר טענה בכתב ההגנה שכנגד כי לאגו וראובן חייבים לנועם סכומי כסף עצומים, "**זאת כידוע להם היטב ובין השאר כנקוב בכתב תביעה אשר הגיש האחרון, ועל כן העלאת טענה**" לפיה נועם "**חב דבר מה להם ו/או למי מהם הינה לעג לרש, זאת מבלי לפגוע בטענת קיזוז אשר עומדת לו".**

251. התובעת צרפה לראיותיה הסכם פשרה בין נועם לקבוצת לאגו. לנוכח מכלול הנסיבות שפורטו, ביהמ"ש קובע כי עקב הקשר המובהק בין שתי התביעות, של התובעת ושל נועם, והקשר ההדוק בין נועם לתובעת, אף מעבר להיותו נשוי לנופר, ההתחשבנות הכספית בין הצדדים הגיעה לסיומה בהסדר שסיים הדיון בתביעת נועם.

252. ביהמ"ש ניסה לבדוק את ההתחשבנות בין הצדדים ע"י מינוי מומחית לחשבונאות, רו"ח רביד.

253. בסופו של יום לא היה צורך במסקנות חוות הדעת. אולם, המאמץ הרב שהושקע ע"י המומחית לשחזר הנתונים הנדרשים לצורך הכנת התחשבנות, מלמד עד כמה, הצדדים לא סברו בזמן אמת כי הצד השני מפר הסכם. כמו כן, חוות הדעת של המומחית מלמדת על חילוקי דעות בין הצדדים בשאלות רבות כגון: כמה אירועים נופר עיצבה, האם נופר שילמה העמלה במזומן לגבי חלק מהאירועים, האם נופר השכירה ועיצבה במות לטובת לאגו ולא קיבלה שכר, מה סוכם לגבי ההתחשבנות באירועים עסקיים, מה היה שיעור העמלה שלאגו דרשה מהמעצבים האחרים, מהו הסכום בו קנסה לאגו לקוחות בגין התקשרות עם מעצב חיצוני ומהו שיעור הרווח התיאורטי.

254. על הכנת חוות הדעת, הכבידו הקשיים שלהלן:

255. נופר לא העמידה הנהלת חשבונות מטעמה ומי מהצדדים לא העיד לקוחות ששילמו, או לא שילמו, סכומים נטענים ולכן לא היה באפשרות המומחית להגיע למסקנות בדבר הטענות ההדדיות בעניין אותם לקוחות. הדברים יפים גם לגבי המעצבים האחרים שמי מהם לא העיד.

256. המומחית סכמה 110 אירועים שהכניסו מעל לסך של 2 מיליון ₪ לתובעת וקבעה שסכום השקעתה המוכח היה נמוך באופן משמעותי מהסכום הנטען בכתבי טענותיה. מכאן שהעסקה הניבה פרות משמעותיים לנופר, באופן שאינו תואם טענות נופר ל"**ריסוקה**".

257. אשר על כן, ביהמ"ש דוחה התובענות ההדדיות ולחלופין קובע כי הן מקזזות זו את זו.

דיון בהוצאות

258. לנוכח דחיית התביעות ההדדיות, אין מקום לפסיקת הוצאות למי מהצדדים.

259. הצדדים העלו טענות הנוגעות לסכומים ניכרים ללא תיעוד.

260. התנהלותה הדיונית של התובעת הקשתה על שמיעת הראיות כמפורט בפרוטוקולים ובהחלטות.

261. נופר עצמה הפריעה לא פעם למהלך התקין של הדיונים וראו לעניין זה הערת ביהמ"ש בעמוד 45 ובעמוד 46:

"**כב' הש' הדר: אני מתעד שאם עוד פעם תהיה הפרעה, אני אצטרך, בניגוד לרצוני, גב' לוי ממש מכריחה אותי להשית עליה הוצאות לטובת אוצר המדינה. כן.**"

262. גם לאגו נגררה להתקוטטויות באולם. ראו החלטה בעמוד 53 בשורה 26:

"**בשלב הזה ביהמ"ש נאלץ להפסיק את הדיון. עד כה, הא ניסה להבליג ולא להתרות בעורכי הדין כל פעם שהם מדברים ללא רשות.**

כנראה שהנסיון של ביהמ"ש להבליג, לנהוג בגמישות, התפרש כמתן רשות לדבר מתי שרוצים, בכל שלב, לשסע איש את חברו, להרים את הקול, והכל במסגרת דיון אזרחי, כאשר האחריות לניהול הדיון היא של ביהמ"ש ולא של הצדדים."

263. דנה העידה בעמוד 86 שקיבלה לפני חקירתה את פרוטוקול חקירת ראובן. בעמוד 88 העידה שיש לה הקלטה של לקוח שלא גולתה. בא כוחה טען שההקלטה בוצעה ביום הדיון וכי תוגש בקשה להגיש עדות הזמה. על לאגו היה להגיש מיד לאחר ביצוע ההקלטה בקשה לתיקון תצהיר גילוי המסמכים. תחת זאת, דבר ההקלטה נודע לביהמ"ש באקראי, במהלך חקירת העדה. כמו כן, בא כוחה טען בעמוד 91 שלא היה איסור לכך שהעדה תעיין בפרוטוקול חקירה של עד קודם. ביהמ"ש נאלץ לעצור את הדיון כדי לקבוע בהחלטה בעמוד 92 שיש בעיה בהתנהלות לאגו וכי יתייחס לכך בפסק הדין. לאחר מתן ההחלטה, בא כוח לאגו הבהיר כי לא הוא העביר הפרוטוקול לעדה, אלא עו"ד אחר וכי נודע לו על ההקלטה במהלך הדיון.

264. מכאן שלא רק דחיית התביעות מצדיקה שלא לפסוק הוצאות, אלא גם התנהלות בעייתית של שני הצדדים.

265. לנוכח האמור לעיל, ביהמ"ש קובע כי כל צד יישא בהוצאותיו.

סוף דבר

266. ביהמ"ש דוחה התביעות ההדדיות, ולחלופין קובע שמקזזות זו את זו, ולכן אין מקום לפסיקת פיצוי למי מהצדדים. כל צד יישא בהוצאותיו.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ב, 26 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט